

แผนกลยุทธ์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙

งานนโยบายและแผน คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๕- ๒๕๖๙) จัดทำขึ้นตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดยได้ศึกษาและนำกรอบแนวคิดของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๗๐ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ตลอดจนการวิเคราะห์แนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและสังคมไทยต่อสถาบันอุดมศึกษา และการวิเคราะห์สรรณะหลักขององค์กร มาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙) ฉบับนี้จัดทำขึ้นจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยคณะกรรมการประจำคณะเกษตรศาสตร์และสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙) ในวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และจะนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการคณะเกษตรศาสตร์ (Action Plan) ในการบริหารคณะเกษตรศาสตร์ในเชิงรุก ด้วยระบบและกลไกการส่งเสริมสนับสนุน การกำกับติดตาม การรายงานผล การประเมิน และการปรับปรุงกลยุทธ์จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง จนบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมตามเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ในแต่ละพันธกิจต่อไป

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๕-๒๕๖๙) และเพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (๒๕๖๕-๒๕๖๙) แผนการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (Reinventing Plan of Princess of Naradhiwas University) ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔) รวมทั้งแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (๒๕๖๖-๒๕๗๐) และบริบทของสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมโลก การเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมไทย การเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ เพื่อให้คณะเกษตรศาสตร์มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันและตอบโจทย์การพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การจัดทำแผนฯ ฉบับนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำ และได้กำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม บนวิสัยทัศน์ที่จะเป็น **“ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”** โดยมีดัชนีชี้วัดเป้าหมายของวิสัยทัศน์ คือ **“การเป็นคณะเกษตรศาสตร์อันดับ ๑ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”** ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๙ ในนามของผู้บริหารคณะเกษตรศาสตร์ ขอขอบคุณผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนที่ร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ นี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์จะได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน สามารถตอบโจทย์ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการพัฒนาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศได้อย่างยั่งยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒนกุล
คณบดีคณะเกษตรศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	
๑. ความเป็นมา	๑
๒. วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์	๓
๓. ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ กับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕
๔. กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	๖
บทที่ ๒ การวิเคราะห์แผนพัฒนาของชาติและสภาพแวดล้อม	
๑. แนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและสังคมไทยต่อสถาบันอุดมศึกษา	๘
๒. กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐)	
๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๙
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๗๐)	๒๓
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐) สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๕
๖. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙	๒๗
๗. นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๗๐	๒๘
๘. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔	๓๐
๙. แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๓๑
๑๐. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙	๓๖
๑๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	๓๗
๑๒. ความคาดหวังของบุคลากรต่อการพัฒนาคณะ	๓๙
บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙	
๑. โครงร่างองค์กร	๔๐
๒. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙	๔๕
๓. แผนที่ยุทธศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖	๖๐
บทที่ ๔ แนวทางการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	
๑. แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์	๕๙
๒. การแปลงแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ	๖๑
๓. ระบบและกลไกการแปลงเป้าประสงค์และตัวชี้วัดสู่ระดับฝ่ายงานและระดับบุคคล	
๔. ขั้นตอนการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ การกำกับติดตาม และประเมินผล	
๕. ระบบและกลไกในการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติราชการ มีดังนี้	
๖. การนำองค์กร	

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปที่ ๑	แสดงความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของท้องถิ่นและประเทศ	๖
รูปที่ ๒	แผนภาพแสดง Strategic Map เชิงลำดับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙	๗
รูปที่ ๓	กรอบเวลาในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙	๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความเป็นมา

รัฐบาลได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ความมั่นคง ๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปณิธานนำทางในการพัฒนาประเทศ และได้จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ บนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” และมีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา และทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ สอดคล้องกับนโยบาย “ไทยแลนด์ ๔.๐” ของรัฐบาล ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) มีฐานคิดหลักคือการเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม การเปลี่ยนการขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Technology) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และนวัตกรรม (Innovation) เปลี่ยนระบบการเรียนรู้แบบเดิมไปสู่การเรียนรู้สมัยใหม่ (Smart Classroom) และรูปแบบการเรียนรู้แบบใหม่ การพัฒนานักศึกษาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ (Smart Enterprises) และธุรกิจเกิดใหม่ (Startup) ที่มีศักยภาพสูง การจัดหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่เพื่อเปลี่ยนทักษะแรงงานแบบเดิมที่มีมูลค่าต่ำ (Traditional Services) ไปสู่การเป็นแรงงาน ที่มีความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญสูง (High Value Services) เพื่อตอบสนองความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่ (New S-Curve) เป็นต้น

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีนโยบายดำเนิน โครงการพลิกโฉมระบบการอุดมศึกษาของประเทศไทย (Reinventing University System) ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยเป้าหมายที่จะการสร้างและพัฒนาคนที่มีทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ตอบโจทย์ความต้องการประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศตามแนวทาง Value-based economy มีการทำงานแบบตุรภาคี (Quadruple

Helix) ที่สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้นของประเทศ คือ เศรษฐกิจ Bio-Circular-Green Economy (BCG) ซึ่งประกอบไปด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio-economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และ เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ใน ๔ กลุ่มคือเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ พลังงานและวัสดุ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และ กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นใน ๑๐ กลุ่มเป้าหมายของประเทศ ประกอบไปด้วย หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม การบินและโลจิสติกส์ ดิจิทัล และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยใช้เทคโนโลยีที่สำคัญคือปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence, AI) เป็นกลไกขับเคลื่อนและเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG เน้นความสมดุลของการสร้างเศรษฐกิจกับความยั่งยืนซึ่งหมายถึงการลดของเสียจากระบบและการรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม ตลอดจนประเด็นสำคัญร่วมของประชาคมโลกและเป็นภัยคุกคามของประเทศ เช่น ความยากจน (Poverty) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ น้ำและภัยแล้ง เป็นต้นนอกจากนี้จากสถานการณ์โรคระบาด COVID-๑๙ ทำให้เกิดผลกระทบมหาศาลทั้งในด้าน เศรษฐกิจ และการใช้ชีวิต ระบบอุดมศึกษาก็ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคตโดยคำนึงถึงโลกหลังโควิด (Post COVID World) เป็นตัวตั้ง

โครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม (อว.) มีหลักการและวัตถุประสงค์ (Principles and Objectives) ที่จะสนับสนุนมหาวิทยาลัยรวมถึงการรวมกลุ่มมหาวิทยาลัย ที่มีทิศทางการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับทิศทางและความต้องการของประเทศ การผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ โดยจะสนับสนุนมหาวิทยาลัยตามความเชี่ยวชาญ ๓ กลุ่มยุทธศาสตร์หลัก คือ กลุ่มการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global & Frontier Research) มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะระดับสากลตอบโจทย์ตลาดแรงงานระดับโลก สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เป็น ทิศทางของประเทศและมีคุณภาพระดับโลก รวมถึงเป็นพี่เลี้ยงของสถาบันอุดมศึกษาอื่นในพื้นที่ กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology & Innovation) มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงตามความต้องการของอุตสาหกรรม สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองการพัฒนาอุตสาหกรรมตามทิศทางและจุดเน้นของประเทศ และกลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based & Community) มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงตามความต้องการของท้องถิ่นและพัฒนาท้องถิ่นด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สอดคล้องกับจุดเน้นของประเทศ

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เข้าร่วม โครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยในกลุ่ม ๒ ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology & Innovation) โดยมีความคาดหวังต่อผลลัพธ์ (Key Results) ในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าให้กับอุตสาหกรรมตามทิศทางและจุดเน้นของประเทศ การสร้างบัณฑิตที่มีทักษะสูงตอบโจทย์อุตสาหกรรมของประเทศและมีการพัฒนาทักษะ (Upskill/Reskill) แรงงานในอุตสาหกรรมปัจจุบันเพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และมีการเคลื่อนย้ายบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรมทั้ง ๒ ทางเพื่อให้งานที่เชื่อมโยงและแนบแน่น และสร้างบัณฑิตให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการใหม่ที่เน้นเทคโนโลยี (Technology-based startup) และพัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises; SMEs) ให้สามารถยกระดับการสร้างเทคโนโลยีได้เองในประเทศ

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เปิดรับนักเรียนรุ่นแรกในปีการศึกษา ๒๕๔๙ โดยการรับโอนนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และเปิดรับผู้ที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า เข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ต่อเนื่อง) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๙ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และในปี ๒๕๕๑ ได้เปิดรับนักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

เกษตรศาสตร์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๒ กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาพืชศาสตร์ และกลุ่มวิชาสัตวศาสตร์ โดยในระยะแรกของการจัดตั้งได้ใช้ทรัพยากรด้านอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แพลงฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส ณ บ้านป่าไผ่ ต.ตันหยงลิมอ อ.ระแงง จ.นราธิวาส สนับสนุนในการดำเนินงานตามพันธกิจ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงรัก พลาคัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในขณะนั้น มีนโยบายให้คณะเกษตรศาสตร์ย้ายจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส มายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนา โดยมหาวิทยาลัยได้ขอใช้พื้นที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์บาโจตารัง (โคกมะเขือ) บ้านทุ่งกง หมู่ที่ ๘ ต. โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส จำนวน ๑๓๖ ไร่ ซึ่งอยู่ติดกับพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่ เขตโคกเคือ จากกรมที่ดิน เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่งานฟาร์ม เพื่อรองรับการดำเนินงานตามพันธกิจ

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้วางวิสัยทัศน์ที่เป็น “ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมีดัชนีชี้วัด (Key Performance Indicator, KPI) เป้าหมายของวิสัยทัศน์คือ เป็น “คณะเกษตรศาสตร์ชั้นนำอันดับ ๑ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๗” ด้วยปรัชญาที่จะ “มุ่งมั่นผลิตกำลังคนด้านการเกษตรที่มีความเชี่ยวชาญทั้งวิชาการ ทักษะ และเทคโนโลยี มุ่งมั่นศึกษาวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่และนำสู่การคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” และมีปณิธานที่ “จักทำหน้าที่บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา ให้เป็นต้นกล้าที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะเจริญงอกงามเป็นผู้นำทางความคิดและสติปัญญาในการพัฒนาสังคมและประเทศ” คณะเกษตรศาสตร์ได้มีการพัฒนาด้านกายภาพ และพัฒนาบุคลากรเรื่อยมา ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี จำนวน ๑ หลักสูตร คือหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย ๓ สาขาวิชาคือ สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ และสาขาวิชาประมง และระดับปริญญาโท จำนวน ๑ หลักสูตรคือ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ปัจจุบันคณะเกษตรศาสตร์มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น ๑๘๙ คน แบ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ๑๘๑ คน ระดับปริญญาโท ๗ คน มีบุคลากรทั้งสิ้นจำนวน ๔๙ คน แบ่งเป็นบุคลากรสายวิชาการ ๒๗ คน และบุคลากรสายสนับสนุน ๒๒ คน

ดังนั้น เพื่อให้นโยบายและทิศทางการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ๒๕๖๕-๒๕๖๙ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เชิงพื้นที่ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะเกษตรศาสตร์จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ เพื่อสนองตอบต่อวิสัยทัศน์ ทิศทางและนโยบายของการพัฒนามหาวิทยาลัย ทิศทางและนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีการพัฒนาอย่างอย่างต่อเนื่องและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศต่อไป

๒ วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ -๒๕๖๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นหลักการและแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ให้บรรลุวิสัยทัศน์ ที่จะ เป็น “ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

การเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมีตัวชี้วัดของวิสัยทัศน์ คือ “คณะเกษตรศาสตร์ชั้นนำอันดับ ๑ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” และวางยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับขับเคลื่อนการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทางด้านวิชาชีพและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผลิตผลงานวิชาการ งานวิจัย และนวัตกรรม ที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริการวิชาการและวิชาชีพที่มีมาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมในสามจังหวัดชายแดนใต้

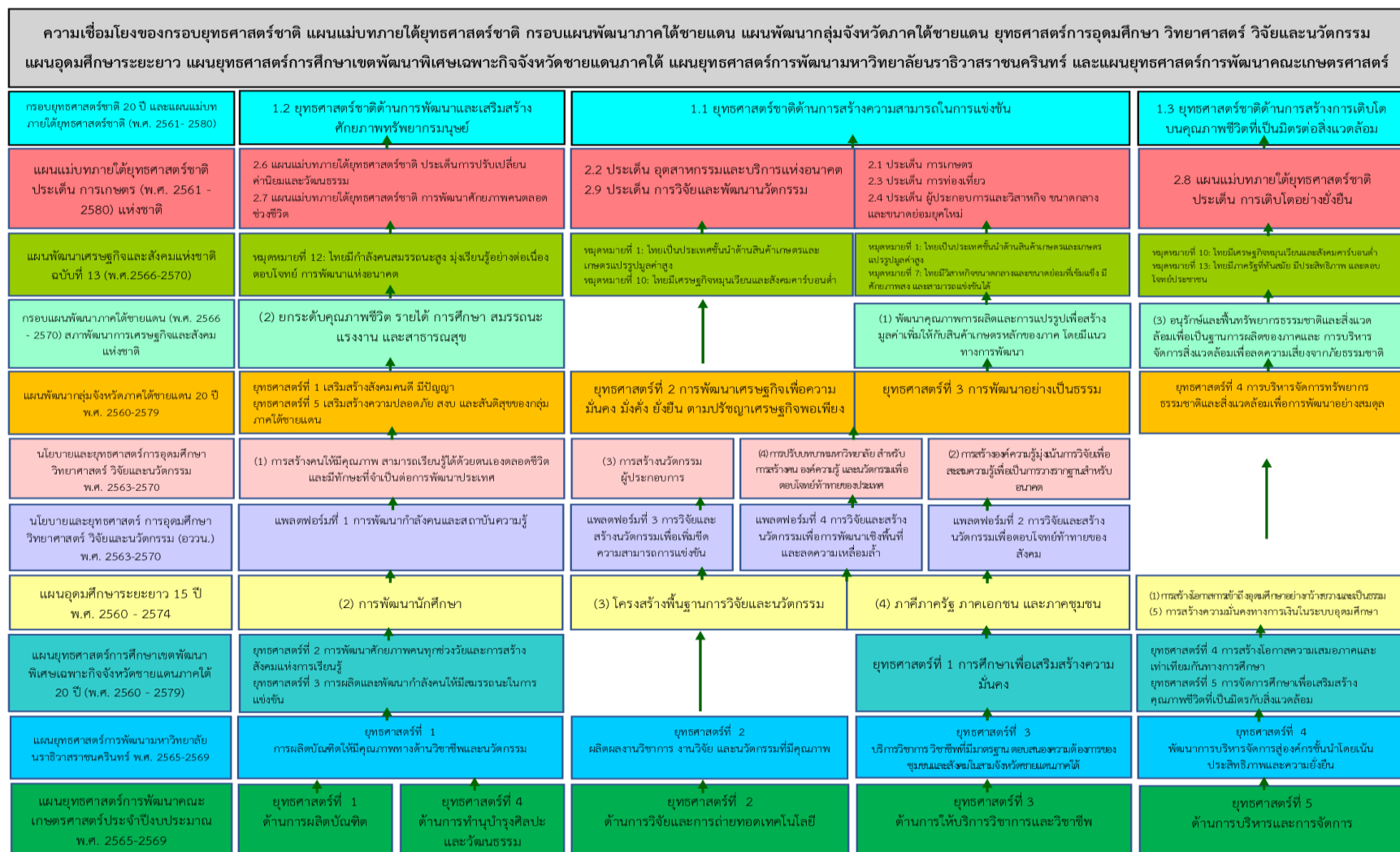
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ส่งเสริม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรชั้นนำ โดยเน้นประสิทธิภาพและความยั่งยืน

๓ ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์กับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

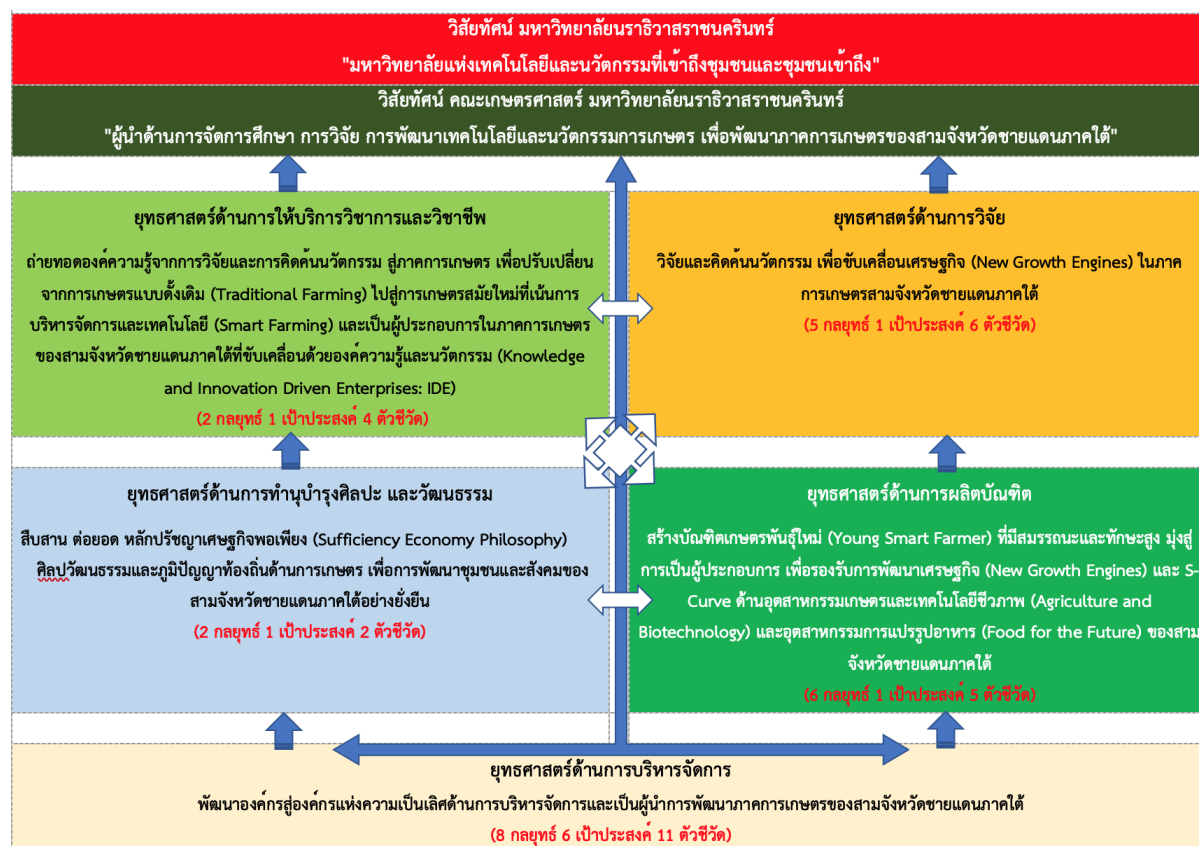
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และเชื่อมโยงการพัฒนากับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๗๐ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔) แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙)

โดยแสดงเป็นแผนภาพความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ แสดงความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของท้องถิ่นและประเทศ

จากการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ สามารถนำมาสรุปเป็นแผนภาพแสดงแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) เชิงลำดับความสำคัญได้ดังแสดงในรูปที่ ๒

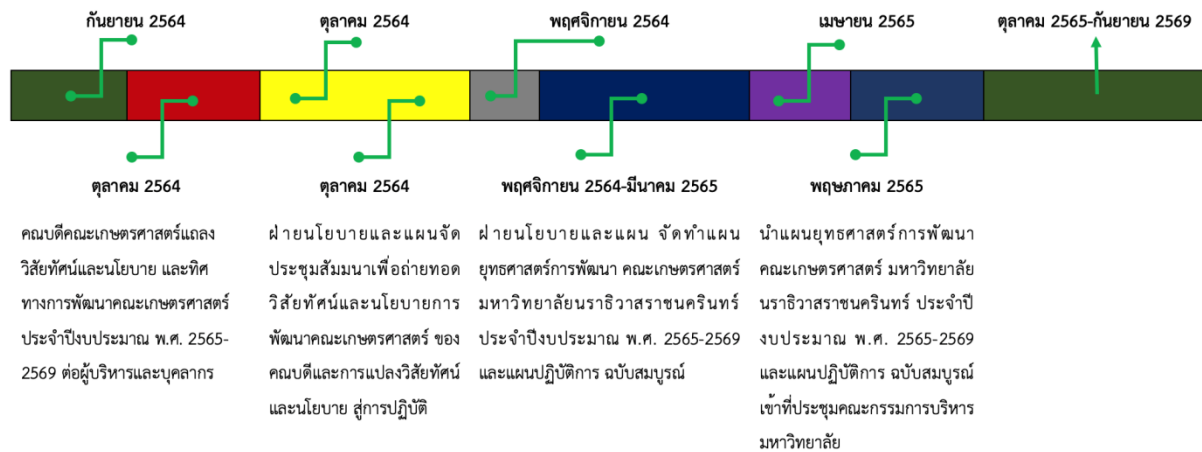

รูปที่ ๒ แผนภาพแสดง Strategic Map เชิงลำดับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

๔. กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้จัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ และได้ถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ ทิศทาง และเป้าหมายในการพัฒนามหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ ให้กับผู้บริหารคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อนำไปขับเคลื่อนตามพันธกิจให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ ทิศทาง และเป้าหมาย ตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ สู่การปฏิบัติตามพันธกิจของคณะ คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จึงได้มีการกำหนดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดยการมีส่วนร่วมของฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ และนักศึกษา รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน โดยมีกรอบเวลาในการจัดทำ และกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ดังแสดงในรูปที่ ๓

ประชุมสัมมนาเพื่อถ่ายทอดวิสัยทัศน์ นโยบาย และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 และชี้แจงตัวชี้วัดและวิธีการวัด แก่ผู้บริหารและบุคลากร คณะเกษตรศาสตร์	ฝ่ายนโยบายและแผนชี้แจง กระบวนการและขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569	ฝ่ายนโยบายและแผนจัดประชุมทำความเข้าใจเชื่อมโยงความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเกษตรศาสตร์ กับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569	นำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 และแผนปฏิบัติการ ฉบับสมบูรณ์ เข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำ คณะเกษตรศาสตร์	ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ กำกับ ติดตาม ประเมิน พัฒนา และรายงานมหาวิทยาลัยทราบ
---	--	--	---	---

รูปที่ ๓ กรอบเวลาในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและแผนพัฒนาของชาติ

๑. แนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและสังคมไทยต่อสถาบันอุดมศึกษา

๑.๑ กระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ ตลาดเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมโลก

จากรายงานของ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute, TDRI) จะเห็นได้ว่า โลกปัจจุบันกำลังถูกท้าทายกับโลกาภิวัตน์ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ กำลังเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจการค้าในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและประเทศให้กลายเป็นตลาดโลกที่ไร้พรมแดน อินเทอร์เน็ต ดาวเทียม ทำให้มนุษย์สามารถเชื่อมต่อกันได้ทั่วโลกจนเกิดยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digital Workforce) ข้อมูลสารสนเทศและความหวังของสังคมถูกสะท้อนกลับและแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบเรียลไทม์จนเกิดการปรับเปลี่ยนความคาดหวังของสังคมไปเป็นนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาองค์กรและประเทศ การแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว องค์กรต่าง ๆ ต้องพัฒนาวิธีที่ดีกว่าเดิมเสมอเพื่อแข่งขันกับคู่แข่ง ดังนั้นการตั้งเป้าหมายมาตรฐาน “ระดับโลก” ยิ่งไปกว่านั้น ในปัจจุบันการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของโลกก้าวเข้าสู่ยุคของการทำงานโดยอาศัยความรู้และทักษะขั้นสูง ดังเห็นได้จากการเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เกิดจากงานที่อาศัยความรู้ทักษะ ดังนั้นทุกประเทศทั่วโลกจึงมุ่งสร้างความมั่งคั่งของประเทศ โดยการย้ายการลงทุนทางการเงินไปสู่การลงทุนทางปัญญาและสังคม การสร้างความมั่งคั่งเคลื่อนย้ายจากตัวเงินไปสู่ตัวคน จากทุนทางการเงินไปสู่ทุนทางมนุษย์ เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดความยั่งยืน

๑.๒ กระแสโลกาภิวัตน์กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมไทย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้และนวัตกรรมด้วย Thailand ๔.๐ เป็นยุคเทคโนโลยี Creative และ Innovation เน้นการสร้างให้คนไทยคิดได้เอง เพื่อให้ประเทศไทยกลายเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยการผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยการต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ (First S-curve) และหนึ่งในนั้น คือด้านการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ซึ่งเป็นอาชีพของคนส่วนใหญ่ในประเทศ เพื่อเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องมียาได้มากขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) จากทั้งหมดที่กล่าวมาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของทุนมนุษย์ เพื่อเป็นทุนทางปัญญาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เกิดความยั่งยืน ดังนั้น โลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว หลักสูตร หรือระบบการจัดการศึกษาที่ใช้อยู่เดิม วิชาเดิมจะล้าสมัย ความรู้จะตกยุคเพราะผู้คนสามารถเรียนรู้ได้เองผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมจะไม่ตอบโจทย์ผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ ผู้จบการศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่เป็นที่ต้องการของประเทศจะตกงานและมีอัตราการว่างงานสูงขึ้น ดังนั้นสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันหลักที่ทำ

หน้าที่บ่มเพาะทางปัญญาให้กับคนในสังคม จึงจำเป็นที่ต้องมีการปรับตัวในยุคปัจจุบันเพื่อตอบโจทย์ของการพัฒนาประเทศและให้ทันต่อกระแสของการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์

๑.๓ ความท้าทายในการจัดการศึกษาที่ต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม และความต้องการของประเทศในปัจจุบันและอนาคต

ประเทศไทยประกาศตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มตัว (Aged Society) ในอดีตประเทศไทยเคยมีเด็กเกิดใหม่เพิ่มขึ้นปีละประมาณ ๑ ล้านคน ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ - ๒๕๓๐ หลังจากนั้น จำนวนเด็กเกิดใหม่ในแต่ละปีของประเทศไทยเริ่มลดลงจนเหลือประมาณเจ็ดแสนคนต่อปีและมีแนวโน้มจะลดลงไปเรื่อย ๆ มีการประมาณการกันว่าจำนวนเด็กที่เกิดในทุกวันนี้มีเพียงครึ่งหรือหนึ่งในสามของเมื่อสี่สิบปีก่อน (TDRI) และแน่นอนว่าเมื่อเด็กเกิดน้อยลงความต้องการเข้าเรียนหรือจำนวนที่นั่งเรียนก็ต้องการลดลงไปกว่าครึ่ง ในขณะที่เดียวกันจากรายงานของคณะกรรมการอุดมศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีจำนวนมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ๔๙๑ แห่ง ดังนั้นการลดจำนวนลงของประชากรในวัยแรกเกิดจึงส่งผลกระทบต่อตรงต่อมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะรายได้ที่ได้รับจะลดลง จากข้อมูลรายงานการรับสมัครนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ ในระบบ Thai University Central Admission System (TCAS) ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ พบว่า จำนวนที่นั่งในมหาวิทยาลัยเหลือกว่า ๒ แสนที่นั่ง นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีตัวเลือกเพิ่มมากขึ้นภาวะการแข่งขันจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นจากการเคลื่อนตัวของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของต่างประเทศมาเปิดการเรียนการสอนในภูมิภาคเอเชียรวมทั้งประเทศไทย สามารถเรียนแบบออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยรับนักศึกษาต่างชาติมากขึ้น มหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งถูกซื้อกิจการจากกลุ่มทุนต่างประเทศ เพื่อนำนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนในไทยและอุตสาหกรรมยักษ์ใหญ่ภายในประเทศมีการเปิดมหาวิทยาลัยเพื่อผลิตคนที่มีความรู้ความสามารถใช้เอง เช่น สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) วิสาหกิจเทคโนโลยียานยนต์โตโยต้า (TOYOTA) และอื่น ๆ นั้นแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตไม่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสร้างคนไม่ตรงความถนัด หวังเพียงได้ลูกค้าและสร้างค่านิยมปริญญามากขึ้นทุกวัน จนเป็นผลบัณฑิตที่จบมาไม่เก่งวิชาการ วิจัยไม่เป็น ปฏิบัติไม่ได้ สุดท้ายไม่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ บัณฑิตจบใหม่ตกงานปีละหลายแสนคน ดังนั้นมหาวิทยาลัย คณะ สาขาวิชา หลักสูตร ที่ไม่ตอบโจทย์ผู้เรียนและสถานประกอบการ และไม่ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงจะทยอยปิดตัวหรือถูกควมรวมในอนาคต การลดจำนวนพนักงาน (Lay Off) จะเกิดขึ้นตามมา ยิ่งไปกว่านั้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ของเทคโนโลยีจะทำให้รูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และการเรียนรู้ของมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น ใบปริญญาบัตรไม่สำคัญเท่ากับทักษะทำให้ใบปริญญาบัตรถูกลดความสำคัญลงในอนาคต นั่นจึงเป็นความท้าทายของสถาบันการศึกษาของไทยในการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน

๒. กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) พบว่าปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติ เศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อม ที่การฟื้นฟูและรักษา

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของ ประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกัน อย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ตลอดจน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเชื่อมโยงของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ประเทศคือ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** โดยเป้าหมาย การพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของ ประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้น การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

ประการที่ ๑ การ “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปทบทวนแนวทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิง

เปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

ประการที่ ๒ การ “ปรับปรุงจูน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

ประการที่ ๓ การ “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน ในประเทศได้ในคราวเดียวกัน ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ตัวชี้วัดที่ 1 รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

ตัวชี้วัดที่ 2 ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

ตัวชี้วัดที่ 3 การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

ตัวชี้วัดที่ 4 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ ๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

(๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่

(๒) เกษตรปลอดภัย

(๓) เกษตรชีวภาพ

(๔) เกษตรแปรรูป

(๕) เกษตรอัจฉริยะ

ประเด็นที่ ๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

(๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ

(๒) อุตสาหกรรมและ บริการการแพทย์ครบวงจร

(๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญา ประดิษฐ์

(๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ

(๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ

ประเด็นที่ ๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

(๑) ท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และวัฒนธรรม

(๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

(๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

(๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

(๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

ประเด็นที่ ๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพ ในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้าง และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

ประเด็นที่ ๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนา ผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย

- (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล
- (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ตัวชี้วัดที่ ๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ ๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย

(๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
(๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

(๓) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา

(๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

(๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

(๖) การใช้สื่อและ สื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

(๗) การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาค้นเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

(๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์

(๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑

(๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

ประเด็นที่ ๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย

(๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

(๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่

(๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

(๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

(๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

(๗) การสร้างระบบ การศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

ประเด็นที่ ๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย

(๑) การพัฒนา และส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย

(๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบ สนับสนุน ที่เหมาะสม สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

(๓) การดึงดูด กลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

ประเด็นที่ ๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย

(๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

(๒) การป้องกันและ ควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะ ที่ดี

(๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีและ

(๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

ประเด็นที่ ๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์โดย

(๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

(๒) การส่งเสริม บทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

(๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นที่ ๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและ พัฒนาประเทศ โดย

(๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็น วิถีชีวิต

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ นันทนาการ

(๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

(๔) การพัฒนา บุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

กีฬา

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็น หุ่นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัดที่ ๓ การเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๕ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ ๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

(๔) รักษาและเพิ่ม พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

ประเด็นที่ ๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

(๒) ปรับปรุง พื้นที่ และสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

(๓) พื้นที่ชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับ การป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมโนบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

(๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นที่ ๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

(๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๓.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

จากการศึกษา และวิเคราะห์ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐) พบว่าภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขัน จะเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับผลผลิตทางการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยการกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้างการเติบโตที่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ดังนั้น เพื่อเป็นการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาวอันจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องมีทิศทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้ สร้าง ความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในระยะ ๒๑ ปี โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อยโดยสรุป ดังนี้

๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชน ในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

๒) เกษตรปลอดภัย

พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่าง ๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมด้านการขยายตลาดบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้านเพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

๓) เกษตรชีวภาพ

สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และใช้ฐานการทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

๔) เกษตรแปรรูป

สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๕) เกษตรอัจฉริยะ

ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่สามารเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๖) ระบบนิเวศการเกษตร

ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตาม เฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตรให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค การส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า

๓.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

จากการศึกษาและวิเคราะห์แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต พบว่าประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต การพัฒนาเป็นองค์กรรวมและการสร้างระบบนิเวศให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยในระยะแรกจะเน้นการสร้างรากฐานของอุตสาหกรรมและบริการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งด้านบุคลากร การสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ในขณะเดียวกันต้องพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็ง และสร้างโอกาสให้ทุกอุตสาหกรรมในการปรับตัวและสร้างศักยภาพใหม่ ในระยะต่อไปจะเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตได้เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และผู้นำของอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศไทยมีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรจำนวน ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ดังนี้

๑) **อุตสาหกรรมชีวภาพ** ส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาก่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศรวมถึงธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๒) **อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์** ต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรทั้งด้านการผลิตและผู้ใช้ สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการ ขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศที่จำเป็นและส่งเสริมการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

๓.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การท่องเที่ยว (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

จากการศึกษาและวิเคราะห์แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว พบว่าประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับ การรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ทั้งนี้การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะ ๒๐ ปี ในระยะแรกให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง วางรากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐานและคุณภาพระดับสากล สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งในมิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดของการท่องเที่ยวในการเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย โดยแผนแม่บทด้าน การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรประกอบด้วย ๑ แผนย่อย ดังนี้

๑) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนา กิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

๓.๔ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

จากการศึกษาและวิเคราะห์แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐) พบว่าการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเนื่องจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญต่อการกระตุ้นให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตและความเข้มแข็งของผู้ประกอบการจะช่วยให้ประเทศสามารถแข่งขันในระดับเวทีการค้าโลกได้โดยผู้ประกอบการยุคใหม่จะต้องมีทักษะแห่งอนาคตที่มีความพร้อมทางด้านทัศนคติ ทักษะความสามารถ และความรู้สำหรับการรับมือกับการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้

ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ จะเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการยุคใหม่ให้เติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นกลไกสำคัญในการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ประกอบด้วย ๑ แผนย่อยดังนี้

๑) การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ โดยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงานโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ

จากกระแสโลกาภิวัตน์ประกอบกับพลวัตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตที่ลดและเลิกพึ่งพาทุนการผลิตตามแบบอุตสาหกรรมเดิม มาสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม อันส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจ เช่น โครงสร้างการค้าที่ปรับรูปแบบอยู่บนช่องทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต้องล้มเลิกกิจการไป ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในบริบทปัจจุบัน “คน” จึงเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยวางการปรับบทบาทภาครัฐให้เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนา เพื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

๓.๕ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐) พบว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษจะเป็นกลไกสำคัญที่จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของไทย ซึ่ง

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษประกอบด้วย การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สำคัญ และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการแห่งอนาคตที่มีศักยภาพ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๙) ประเด็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) จำนวน ๑ แผนย่อย ดังนี้

๑) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

แผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีวัตถุประสงค์สำคัญให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคโดยใช้โอกาสจากศักยภาพของพื้นที่และการมีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่บริเวณชายแดน รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใน ๑๐ จังหวัด ได้แก่ ตาก เชียงราย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร สระแก้ว ตราด สงขลา นราธิวาส และกาญจนบุรี โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หลักในการขับเคลื่อนการสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจและสังคมในส่วนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

(๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจและการสร้างงานที่สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่

(๓) พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยุติการเกิดการพัฒนาควบคู่กับการรักษาสภาพแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวในเมือง

(๔) เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชน และภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต

(๕) สนับสนุนให้ประชาชนและภาคีการพัฒนามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

๓.๖ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) พบว่า จะเน้นเรื่อง การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยต้องสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม โดยใช้กลไกทางสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน วัด ชุมชน และสื่อ ในการปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรม ความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม การยึดมั่นในสถาบันหลัก ความรักชาติและความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ จิตอาสา รวมทั้งจิตสำนึกร่วม

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม โดยสถาบันอุดมศึกษามีแนวทางการพัฒนาตามประเด็น การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม จำนวน ๑ แผนย่อย ดังนี้

๑) แผนย่อยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี

การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว โดยส่งเสริมให้ครอบครัวมีความอบอุ่น ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มัชยสังคัม อุดมคติ ซื่อสัตย์ การยึดมั่นในสถาบันหลัก ความรักชาติและความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาพ่อแม่ให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ดังนั้น หากมีการพัฒนาและสร้างเสริมความรู้และทัศนคติของพ่อแม่ในการปลูกฝังส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรม และคุณธรรมที่พึงประสงค์ การเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกในการส่งเสริมครอบครัวคุณธรรมที่เป็นการบูรณาการการมีส่วนร่วม การเพิ่มบทบาทและการเพิ่มศักยภาพของทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการส่งเสริมพัฒนาครอบครัวคุณธรรม ก็จะช่วยเสริมสร้างครอบครัวให้มีความอบอุ่น มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพและความพร้อมในการหล่อหลอม บ่มเพาะปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีได้อย่างเป็นรูปธรรม

การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกสถานศึกษา สอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม ตลอดจนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น หากให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีความครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน คือ วิชาการ วิชาชีพ วิชาชีวิต และการพัฒนาองค์ความรู้ เครื่องมือ และทักษะการสร้างการเรียนรู้ในการปลูกฝัง ส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรม และคุณธรรมที่พึงประสงค์ผ่านการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านการปลูกฝังส่งเสริมคุณธรรมให้แก่นักเรียน พัฒนาให้ครูเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนักเรียนทั้งการดำรงชีวิต ความประพฤติ และรสนิยม ควบคู่กับการสร้างความร่วมมือในการปลูกฝังส่งเสริม ความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนให้มีความต่อเนื่องจนยึดถือเป็นหลักในการดำรงชีวิต รวมถึงการสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน โดยพัฒนาผู้เผยแผ่ศาสนาให้ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างตามคำสอนที่ถูกต้องของแต่ละศาสนา รวมทั้งมีการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ดังนั้น หากมีระบบคัดสรรและการเตรียมความพร้อมผู้ที่จะเป็นพระ นักบวชในศาสนา ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้เผยแผ่ศาสนา และมีความสามารถและศักยภาพในการเผยแผ่หลักคำสอนที่ถูกต้อง เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและบริบทที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็นต้นแบบของการมีคุณธรรมจริยธรรม การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ การจัดระเบียบสังคม และการนำเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมถึงการลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ดังนั้น หากมีผู้นำชุมชนคุณธรรมต้นแบบ มีปราชญ์ชาวบ้าน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมในระดับพื้นที่ (ชุมชน/ท้องถิ่น/จังหวัด) การส่งเสริมการสร้างกตัญญูในการอยู่ร่วมกันของชุมชน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือประเมินคุณธรรมและธรรมาภิบาลของเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนทั่วประเทศ ควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ก็จะช่วยทำให้ชุมชนมี

ศักยภาพในการดูแลและเฝ้าระวังทางสังคม การอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งการดูแลรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยสร้างความตระหนักให้ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนเอง การตรงต่อเวลา การยอมรับความหลากหลาย เห็นคุณค่าและความสำคัญในการประกอบสัมมาอาชีพหรือมีงานทำ เน้นการพึ่งพาตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่ดี และส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการทำงานเพื่อส่วนรวม สนับสนุนส่งเสริมเป้าหมายของประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ ดังนั้น ควรส่งเสริมค่านิยมและวัฒนธรรมให้คนไทยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และมีพื้นที่หรือเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม และกิจกรรมจิตอาสาและการทำประโยชน์เพื่อสังคมและส่วนรวมอย่างต่อเนื่อง

๓.๗ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนแม่บทประเด็นศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต พบว่า เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๔ แผนย่อย เพื่อพัฒนาและยกระดับทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ดังนี้

๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และการมีระบบและกลไกรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

๒) การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น จัดให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ ทักษะด้านดิจิทัล และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน จัดให้มีการเรียนรู้ทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมและทำงานภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนระบบบริการสุขภาพและอนามัยที่เชื่อมต่อกันระหว่างระบบสาธารณสุขกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านความฉลาดทางเชาวนปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มวัยเรียน/วัยรุ่น รวมทั้งสร้างความอยากรู้อยากเห็นและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๓) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน ด้วยการยกระดับศักยภาพทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ เสริมสร้างความอยากรู้อยากเห็นและยกระดับตนเอง สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ และความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันของตนเองและครอบครัว ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาความรู้แรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างธุรกิจงานใหม่ ๆ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยทำงานผ่านระบบการคุ้มครองทางสังคมและการส่งเสริมการออม

๔) การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ และร่วมเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการออมเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณ และหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และส่งเสริมสนับสนุนระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

๓.๘ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าจะให้ความสำคัญกับการเติบโตอย่างยั่งยืนบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการเติบโตที่เน้นหลักของการใช้ประโยชน์การอนุรักษ์ รักษา พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินความพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งหมด ๕ แผนย่อย ดังนี้

๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ ด้วยการดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายเพื่อปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้กลับมีสภาพที่สมบูรณ์ รวมไปถึงการสร้างกลไกเพื่อการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิดอย่างยั่งยืนภายใต้การแบ่งปันผลประโยชน์ที่เท่าเทียม รวมทั้งรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่มีการปกป้องรักษาหยุดยั้งการทำลายพื้นที่ป่าไม้ ฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบ ส่งเสริมการปลูกป่าและไม้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากป่าปลูกแบบครบวงจร รวมไปถึงการสร้างและพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการได้รับความสุขจากทรัพยากรธรรมชาติ โดยกำหนดเป้าหมายพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ของพื้นที่ประเทศโดยแบ่งเป็นพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๕ พื้นที่สีเขียวเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๕ และป่าในเมืองและพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ ร้อยละ ๕ และอนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์ป่าหายากใกล้สูญพันธุ์ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่สำคัญ ได้แก่ ขยะทะเลและมลพิษอื่น ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ รักษาแนวปะการังที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว รักษาป่าชายเลนที่สำคัญต่อการดูดซับก๊าซเรือนกระจก รักษาแหล่งหญ้าทะเลที่สำคัญต่อประมงและสัตว์ทะเลหายาก จัดให้มีพื้นที่คุ้มครองทางทะเลในรูปแบบต่าง ๆ ควบคุมและยกเลิกเครื่องมือประมงแบบทำลายล้าง ประกอบกับการดูแลที่มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่ พัฒนากลไกคุ้มครองสัตว์ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ การท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ที่มีมาตรฐานระดับสากล พร้อมทั้งมีระบบควบคุมและตรวจสอบผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงมูลค่าของระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิตทางทะเล มีระบบศูนย์ข้อมูล ความรู้เชิงรุก

ที่เข้าถึงได้ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มีการศึกษาวิจัยเรื่องทะเลอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาฐานข้อมูลเป็นคลังรวมความรู้ด้านผลประโยชน์ทางทะเลเพื่อเป็นเครื่องมือในการให้คำปรึกษาและช่วยการตัดสินใจของผู้บริหาร รวมถึงส่งเสริมกิจกรรมการสร้างความรู้และให้ความรู้แก่ประชาชนที่จะนำความรู้ไปพัฒนาให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลมีการคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้มีความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน และดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว

๔) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของประเทศตามมาตรฐานสากล และมีการบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อม เช่น ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพกับทุกภาคส่วนอย่างเคร่งครัด การพัฒนามาตรฐานและระบบจัดการมลพิษกำเนิดใหม่ พร้อมทั้งจัดมลพิษและแก้ไขฟื้นฟูผลกระทบสิ่งแวดล้อม อันเกิดจากโครงการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ มีการพัฒนาใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางด้วยเป้าหมายการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน และกำหนดกลไกกำกับดูแลการจัดการขยะและมลพิษอย่างเป็นระบบทั้งประเทศ ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการสารเคมีในภาคเกษตรอย่างครบวงจร การผลิตและการนำเข้าสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชมาใช้ในประเทศไทย ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชสำหรับการทำการเกษตรทุกประเภท ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม

๕) การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๓.๙ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม พบว่าแผนแม่บทได้กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น และมีมูลค่าการ

ลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง กำหนดตัวชี้วัด ผลการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ การจัดอันดับโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ และร้อยละของมูลค่าการลงทุน วิจัย พัฒนา และนวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมของประเทศไทยสามารถตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ในประเทศ ยกระดับภาค การผลิตและบริการ แก้ไขปัญหาของสังคม พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้ง รักษาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ตลอดจนมุ่งเน้นการบูรณาการหน่วยงานด้านการวิจัยและ พัฒนานวัตกรรม การบริหารจัดการงานวิจัย และการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วย ๕ แผนย่อย ประกอบด้วย

๑) ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของ ประเทศ ศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและบริการที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษาทั้งในระดับประเทศและ นานาชาติ ตลอดจนการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ และการบริการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตาม ข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

๒) ด้านสังคม มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน สังคมไทย การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา และการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการของรัฐ การเตรียมความพร้อมของประชาชนไทยเพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ของวัฒนธรรมโลกที่ รวดเร็วขึ้นในยุคดิจิทัล การเข้าสู่สังคมสูงวัย การพัฒนาแรงงานทักษะสูงและเฉพาะทาง การยกระดับแรงงาน ทักษะต่ำการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการ ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

๓) ด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์และ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล รวมทั้งการ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการก๊าซเรือนกระจก

๔) ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน มุ่งเน้นการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อการระดมองค์ ความรู้ การต่อยอดไปสู่การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และการต่อยอดไปสู่นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือนวัตกรรม ทางสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง ผ่านการสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยีฐาน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในระดับนานาชาติ ในงานวิจัยที่ประเทศไทยมีความ แข็งแกร่ง

๕) ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ระบบบริหารจัดการ งานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนามาตรการแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชน ลงทุนวิจัยและนวัตกรรม การเพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมในภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพ และการวิเคราะห์ทดสอบ

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

จากการศึกษา วิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) พบว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดจุดหมายการพัฒนาไว้จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่ง บอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการ

พัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมวดหมู่การพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาภาคการเกษตร ใน ๓ มิติ คือ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม และ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศและมีหมวดหมู่การพัฒนาที่สำคัญจำนวน ๕ หมวดหมู่คือ หมวดหมู่ที่ ๑, ๗, ๑๐, ๑๒ และ ๑๓ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๔.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๔.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

๔.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยงเปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๕. กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สถาปนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พบว่าสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้วางกรอบการพัฒนาภาคใต้ชายแดน ให้มุ่งเน้นการพัฒนาสู่ “ฐานเศรษฐกิจชายแดน ที่มั่นคง บนสังคมพหุวัฒนธรรม” โดยมีทิศทางการพัฒนาภาคใต้ชายแดน (SB Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEACE ได้แก่

- ๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าหลักเป็นสินค้ามูลค่าสูงเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมัน (P: Para rubber and Palm Product Development)
- ๒) พัฒนาการท่องเที่ยวเมืองชายแดนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ-วัฒนธรรม (E: Eco-tourism)
- ๓) พัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง (A: Agro-based Industries)
- ๔) พัฒนาคมนาคมสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม (C: Calm)
- ๕) พัฒนาเมืองเศรษฐกิจชายแดนเพื่อ สนับสนุนการค้าการลงทุนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (E: Economic Linkage)

๕.๑ พัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของ ภาค โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- ๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตรเป็นสินค้ามูลค่าสูง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญา ตลอดจนห่วงโซ่การผลิตเพื่อให้เป็นสินค้าที่มีมาตรฐานความปลอดภัยระดับสากล
- ๒) แปรรูปเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนานวัตกรรม การสนับสนุนการแปรรูปเพิ่มมูลค่าจนถึงผลิตภัณฑ์สินค้าปลายน้ำที่ได้มาตรฐานสากลและเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม การแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรหลักของภาคให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงพัฒนาสินค้าไม้อยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีมาตรฐาน
- ๓) ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค โดยขยายการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐาน โดยใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีในกระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยวผลผลิต และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้า สร้างแบรนด์สินค้าอัตลักษณ์เรื่องราวหรืออัตลักษณ์แหล่งกำเนิด
- ๔) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออก และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและบริเวณแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์และการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรม ดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร

๖) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร และสร้างมาตรฐานคุณภาพสินค้าเป็นมาตรฐานสากล เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าระบบ online ให้กับเกษตรกรผู้ผลิตโดยตรง Outlet farm ขยายตลาดใหม่ ๆ

๗) ส่งเสริมให้เกษตรกรกรรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เป็นเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๘) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ และสนับสนุนการสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง พัฒนา กลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจ การเกษตรแบบครบวงจร

๕.๒ ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข พัฒนาอาชีพเพื่อยกระดับรายได้โดยเฉพาะครัวเรือนยากจนและผู้ด้อยโอกาส เด็ก และเยาวชนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ และพัฒนาวัยแรงงานซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของภาค

๑) พัฒนาและสนับสนุนยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน โดยการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

ให้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้เป็นแรงงานสมรรถนะสูง และรองรับการทำงานรูปแบบใหม่ จัดทำระบบข้อมูลด้านกำลังคนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนากำลังแรงงานแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการผลิตกำลังแรงงาน สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งเสริมการ Re-Skill/Up-Skill สาขาอาชีพที่เสี่ยงตกงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดแรงงาน และสนับสนุนแรงงานที่มีศักยภาพเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนให้เด็กยากจนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพที่สอดคล้องกับวิถีปกติใหม่ (New Normal) เพื่อเด็กมีโอกาสเข้าถึงระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนผ่านระบบออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนในห้องเรียนที่สามารถดูแลสุขภาพอนามัยนักเรียนได้อย่างเข้มงวด (Social Distancing) สนับสนุนการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพเพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

๓) ส่งเสริมให้คนในชุมชน ใช้วิถีชีวิตแบบยั่งยืน ส่งเสริมการประกอบอาชีพที่ครัวเรือน พึ่งพาตนเองได้ การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติที่สอดคล้องกับขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงระบบคุ้มครองทางสังคมและบริการสวัสดิการของรัฐในทุกรูปแบบ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างมั่นคงด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๔) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพให้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการกระบวนการผลิตและการตลาดสินค้าชุมชน

๕) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๕.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตของภาคและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน และพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการ ฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์รองรับการผลิตของภาค โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ

๖. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ สามารถสรุปเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างสังคมคนดี มีปัญญา เป้าหมายการพัฒนา คือ

๑) มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะ ของพลเมืองใน ศตวรรษที่ ๒๑

๒) มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีสุขภาวะที่ดี

๓) มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และ

๔) มีสถาบันครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งและมีความเป็นอยู่อย่างมีความสุข สารสนเทศ (IT technology) และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมายการพัฒนา คือ

๑) มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและมีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและทุนทางวัฒนธรรม

๒) มีความหลากหลายของฐานเศรษฐกิจที่มี เสถียรภาพ และเติบโตตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอย่างเป็นธรรม เป้าหมายการพัฒนา คือ

๑) เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๒) เพื่อส่งเสริมระบบสวัสดิการสังคมถ้วนหน้าที่มีคุณภาพ ง่ายต่อการเข้าถึงและมีความยั่งยืน

๓) เพื่อส่งเสริมการจัดการสวัสดิการสังคมโดยชุมชน เพื่อชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่าง สมดุล เป้าหมายการพัฒนา คือ

๑) มีการใช้ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้สามารถรองรับการ พัฒนาได้อย่างยั่งยืน

๒) มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างความปลอดภัย สงบ และสันติสุขของกลุ่มภาคใต้ชายแดน เป้าหมายการพัฒนา คือ

๑) สันติสุขบนความแตกต่างของศาสนาและวัฒนธรรม

๒) มีกลไก สนับสนุนการนำนโยบายความมั่นคงแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๗. นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๗๐

จากการศึกษา วิเคราะห์ นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๗๐ พบว่าคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อววน.) โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว รวมทั้งโจทย์ท้าทายที่สำคัญของประเทศ อาทิ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนแม่บทภายใต้

ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเร่งด่วน ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายอื่น ๆ ที่สำคัญของรัฐบาล อาทิ โดยสามารถสรุปประเด็นการพัฒนาที่การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรมจะมีบทบาทสำคัญเพื่อ สนับสนุนให้โจทย์ท้าทายสำคัญของประเทศบรรลุเป้าหมายได้ ดังนี้

๑) การสร้างคน มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอด ชีวิต และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒) การสร้างองค์ความรู้มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสะสมความรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับ อนาคต และการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่ขีดความสามารถและความเข้มแข็งของประเทศในด้านต่าง ๆ

๓) การสร้างนวัตกรรม มุ่งเน้นการบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ นวัตกรรมพัฒนาระบบนิเวศทางนวัตกรรมในด้านต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการสร้างและแปลงนวัตกรรมสู่มูลค่า ทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม

๔) การปรับบทบาทมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญ สำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของประเทศ ผ่านการ ปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย เปลี่ยนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบและการ บริหารจัดการ

จากประเด็นการพัฒนาทั้ง ๔ ประเด็น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม(อว) จึงได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) พ.ศ. ๒๕๖๓- ๒๕๗๐ ไว้ ๔ แพลตฟอร์ม ๑๕ โปรแกรม ดังนี้

แพลตฟอร์มที่ ๑ การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ประกอบด้วย ๖ โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ ๑ สร้างระบบผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีคุณภาพ

โปรแกรมที่ ๒ ผลิตกำลังคนระดับสูงรองรับ EEC และระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศ

โปรแกรมที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาทักษะเพื่ออนาคต

โปรแกรมที่ ๔ ส่งเสริมปัญญาประดิษฐ์เป็นฐานขับเคลื่อนประเทศในอนาคต (AI for All)

โปรแกรมที่ ๕ ส่งเสริมการวิจัยขั้นแนวหน้า และการวิจัยพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพ

โปรแกรมที่ ๖ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัยที่สำคัญ

แพลตฟอร์มที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม ประกอบด้วย ๓ โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ ๗ โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และการเกษตร

โปรแกรมที่ ๘ สังคมสูงวัย

โปรแกรมที่ ๙ สังคมคุณภาพและความมั่นคง

แพลตฟอร์มที่ ๔ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ประกอบด้วย ๓ โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ ๑๐ ยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ

โปรแกรมที่ ๑๑ สร้างและยกระดับศักยภาพวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) พัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และพื้นที่เศรษฐกิจนวัตกรรม

โปรแกรมที่ ๑๒ โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการ

แพลตฟอร์มที่ ๔ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ ประกอบด้วย ๓ โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ ๑๓ นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม

โปรแกรมที่ ๑๔ ขจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ

โปรแกรมที่ ๑๕ เมืองน่าอยู่และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ

๘. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ พบว่าแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี มีเป้าหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การพัฒนาระบบอุดมศึกษาในปี ๒๕๗๔ University ๔.๐ และสิ่งที่สังคมจะได้รับจากระบบอุดมศึกษาในปี ๒๕๗๔ University ๔.๐ โดยมีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

๑) เจตนารมณ์แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี มี ๓ ประการ ดังนี้

(๑) อุดมศึกษาต้องการนำการพัฒนาประเทศ เป็นผู้สร้างปัญญาให้กับสังคม

(๒) อุดมศึกษาต้องเป็นศูนย์รวมความรู้และศาสตร์ที่นำไปสร้างทุนทางสังคม ก่อให้เกิดนวัตกรรม ความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาและการพัฒนาประเทศในบริบทที่เปลี่ยนแปลง

(๓) อุดมศึกษาให้โอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาการ

๒) เป้าหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พิจารณาจาก ๕ องค์ประกอบ

(๑) การเข้าถึงอุดมศึกษาของไทย (Accessibility): การรับนักศึกษา Age Group, Non-Age Group

(๒) ความเท่าเทียมและความเป็นธรรมในการเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา (Equity): ผู้เรียนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

(๓) คุณภาพการศึกษา (Quality): สมรรถนะบัณฑิต ความสมดุลของ Soft Skill และ Hard Skill

(๔) ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ (Efficiency): ธรรมาภิบาลและการจัดสรรทรัพยากร

(๕) การตอบสนองต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy): บัณฑิตและงานวิจัยตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

๓) ระบบอุดมศึกษาในปี ๒๕๗๔ University ๔.๐

(๑) การสร้างโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นธรรม Accessibility

(๒) การพัฒนานักศึกษา Student Development

(๓) โครงสร้างพื้นฐานการวิจัยและนวัตกรรม Research and Innovation Infrastructure

(๔) ภาควิชาการ รัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน Public – Private – Community Partnership

(๕) การสร้างความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา Higher Education Financial Security

(๖) นโยบายการสนับสนุนและประเมินผล Policy – Support – Assessment

(๗) การบริหารจัดการที่ดีในระบบอุดมศึกษา Good Governance

(๘) อุดมศึกษาดิจิทัล Digital Higher Education

๔.) สิ่งที่สังคมจะได้รับจากระบบอุดมศึกษาในปี ๒๕๗๔ University ๔.๐

(๑) โอกาสในการเข้าถึงผลผลิตจากทุกพันธกิจอุดมศึกษาที่มีคุณภาพของทุกภาคส่วน

(๒) ทุนทางสังคมให้เกิดผู้นำทางความคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมที่ดีขึ้น

(๓) องค์ความรู้และนวัตกรรมที่เสนอทางเลือกและตอบโจทยสังคม เพื่อการพัฒนาประเทศในบริบทที่เปลี่ยนแปลง

๙. แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

จากการศึกษา วิเคราะห์ แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สามารถสรุปสาระสำคัญของการพัฒนาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๑) พัฒนาหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความภาคภูมิใจ ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๓) ผลิตสื่อสร้างสรรค์ในทุกช่องทางการสื่อสารที่เสริมสร้างความมั่นคงแก่สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๔) ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผ่านกระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมสภานักเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมในรูปแบบต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม

๑) ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

๒) ส่งเสริมให้สถานศึกษานำกระบวนการสันติศึกษา ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จัดตั้งพัฒนาศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้พหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ในสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัย ในตนเอง ความเป็นพลเมืองไทย

พลโลก และการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๑) พัฒนาผู้นำผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนผ่านหลักสูตรและกิจกรรมการพัฒนาที่หลากหลายเข้มข้น ให้มีศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของแต่ละพื้นที่อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

๒) ส่งเสริมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๓) ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการ คุณธรรม จริยธรรม ความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๔) ปลุกฝังความมีวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมต่างๆที่หลากหลายเช่น ลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด กิจกรรมกีฬาค่ายเยาวชนกลุ่มเยาวชนจิตอาสาอย่างหลากหลาย ภายใต้ความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชนและผลิตสื่อสร้างสรรค์ในการส่งเสริมการปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม

๕) ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงที่ยั่งยืน พัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษา

และชุมชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

๑) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยการพัฒนาศักยภาพของครูและผู้สอนการพัฒนาคุณภาพสภาพแวดล้อมและห้องเรียนปฐมวัยการใช้วรรณกรรมเป็นฐานและการพัฒนาการสร้างองค์ความรู้แก่ผู้ปกครองและการจัดหาผลิตสื่อสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับ การเรียนรู้ โดยการบูรณาการร่วมกันของทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐ ส่วนท้องถิ่นและเอกชน

๒) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและบริบทของพื้นที่

๓) จัดทำและพัฒนาหลักสูตรด้านอาชีพเชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับประถม มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษาการศึกษาจากระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ตามบริบทของพื้นที่

๔) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบคิดวิเคราะห์ การสร้างและพัฒนานวัตกรรม อาทิ การเรียนการสอนแบบสะเต็มศึกษา การสอนแบบโครงงาน

๕) ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล ให้มีความพร้อมและได้มาตรฐาน

๖) พัฒนาทักษะการใช้ภาษาแม่ และภาษาที่ ๒ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู กลาง ภาษาจีน ภาษาอาหรับ

๗) การใช้ ICT เพื่อการสื่อสาร การประกอบอาชีพ และการจัดตั้งศูนย์ภาษาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้ครอบคลุมพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๒ ผลิตและพัฒนาครู ให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๑) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา กำหนดคุณลักษณะและผลิตครู ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๒) จัดตั้งศูนย์พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้สอนสำหรับจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเน้นอุดมการณ์ของการเป็นครู

๓) ส่งเสริมการพัฒนาครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง เน้นการสร้างเครือข่ายการพัฒนาในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครู ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

๔) จัดให้มีการนำผลการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงาน พัฒนาประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนา สื่อการเรียนรู้ต่างๆ แหล่งเรียนรู้ให้มีมาตรฐาน เปิดโอกาสให้ประชากรทุกช่วงวัยได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๑) จัดทำ จัดหา พัฒนา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นและบริบทของพื้นที่โดยจัดตั้ง “ศูนย์ผลิต พัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา” ที่เหมาะสมกับสภาพสังคมโดยความร่วมมือของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรเอกชน เพื่อสาธารณประโยชน์ (NGO)

๒) สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย ได้แก่อุทยานการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ห้องสมุดชุมชน

๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการรวบรวม อนุรักษ์ และใช้ ปรากฏชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่

๔) ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลและเครือข่ายสังคมรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้สูงวัยให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มการเรียนรู้ร่วมกันของผู้สูงวัย โดยการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพผู้สูงวัยในชุมชนให้ครอบคลุมพื้นที่

๒) ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันของผู้สูงวัยในชุมชน ส่งเสริมให้ผู้สูงวัยที่เป็นประชาชนชาวบ้าน ครูผู้ทรงคุณค่าที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามความสมัครใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและปริมาณให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ระดับประเทศและระดับสากล

๑) ศึกษาและจัดทำข้อมูลความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตามนโยบายเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน และตามกรอบความร่วมมือกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสากล

๒) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพฝีมือแรงงานผู้เรียนสู่มาตรฐานสากล

๓) พัฒนาครู ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักสูตรด้านอาชีพ

๔) พัฒนาระบบการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาครูที่ปรึกษาให้เป็น ครูแนะแนว และเพิ่มประสิทธิภาพการแนะแนวอาชีพ เพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพให้สูงขึ้น

๕) เพิ่มปริมาณผู้เรียนหลักสูตรทวิศึกษา/ทวิภาคี ภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

๑) พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดและการพัฒนาประเทศ

๒) ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ และมีความพร้อมสู่ความต้องการของตลาดงาน เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อาหารทะเลแปรรูป

๓) พัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ แบบครบวงจร ทั้งกระบวนการผลิต แปรรูปการจัดจำหน่าย การตลาดและการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

๔) ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยการใช้งานวิจัยท้องถิ่นและการสร้างนวัตกรรม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่

๕) สานฝันกีฬา สู่วิชาการ ความเป็นเลิศและอาชีพ พร้อมร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ผลักดันให้มีการสร้างความพร้อมรองรับการแข่งขันกีฬาระดับภาค ระดับชาติและระดับนานาชาติ

๖) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดห้องเรียนพิเศษ(ห้องเรียนกีฬา ห้องเรียนศิลปะ ห้องเรียนดนตรี ห้องเรียนอาชีพ) แผนการเรียนเฉพาะด้าน (แผนการเรียนวิทย์-กีฬา แผนการเรียนศิลป์ภาษา-กีฬา แผนการเรียนศิลป์-อาชีพ)

๗) พัฒนาสถานศึกษาที่เน้นการเรียนการสอน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างน้อย จังหวัดละ ๑ แห่ง

๘) พัฒนาระบบการจัดกิจกรรมการแข่งขันวิชาการให้มีประสิทธิภาพเน้นการดำเนินงานที่เป็นระบบครบวงจรและการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงของทุกภาคและส่งเสริมการจัดประกวด แข่งขันสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมในประเทศและระหว่างประเทศ

๙) พัฒนาสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นในด้านต่างๆ ให้มีความพร้อม เพื่อยกระดับเป็นโรงเรียนที่มีวิถึอุปสงค์พิเศษด้านต่างๆ และพัฒนาสู่การศึกษาระดับนานาชาติ และการจัดการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนพักนอนตามความเหมาะสมตามบริบทพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๓ การเพิ่มโอกาสการเรียนรู้ และการฝึกอบรมวิชาชีพให้กับกลุ่มผู้อยู่นอกระบบ

๑) พัฒนาและต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานเพื่อยกระดับเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ของชุมชน

๒) ฝึกอบรมระยะสั้นตามความต้องการของตลาดงาน

๓) จัดการเทียบโอนประสบการณ์ในการทำงานเพื่อให้คุณวุฒิทางการศึกษา

๔) ส่งเสริม สนับสนุนอบรมวิชาชีพเพื่อการพัฒนาต่อยอดอาชีพเดิมหรือสร้างอาชีพใหม่สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑ ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่มมีความพร้อมในการศึกษา อาทิ การสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส คนพิการ หรือผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ทุนการศึกษาสำหรับผู้เรียนในการศึกษาต่อ

๒) ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาส คนพิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเสมอภาค

๓) การจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและการสื่อสาร อาทิ DLIT, DLTV, ETV อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ขยายเครือข่ายบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุมทุกพื้นที่ เพียงพอกับผู้เรียน และ จัดให้มี ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต ในสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการให้บริการชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๑) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐานเชื่อมโยงและเข้าถึงได้ระหว่างหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยการจัดทำแผนที่การศึกษา (Education Mapping) และ นำ SMART Card มาใช้ในการให้บริการการศึกษา

๒) รณรงค์ให้ประชากรวัยเรียนได้เข้าถึงบริการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผ่านการประชาสัมพันธ์ เชิงรุกและความร่วมมือของเครือข่ายชุมชน และหน่วยงานในพื้นที่

๓) เร่งพัฒนาสถานศึกษาให้มีมาตรฐานการศึกษาที่ทัดเทียมและใกล้เคียงกัน

๔) พัฒนาระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้ระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และประสบการณ์จากการทำงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) จัดทำหลักสูตร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับการศึกษาต่างๆ ทั้งในระบบและนอกระบบ

๒) ปลุกฝัง และส่งเสริมการสร้างสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓) พัฒนาครู ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔) กำหนดมาตรฐานสถานศึกษานำอย่างเรียนรู้ และพัฒนาสถานศึกษาเข้าสู่มาตรฐาน พร้อมทั้งยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนา อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในสถานศึกษาและชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาองค์ความรู้การคิดค้นนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) พัฒนาฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๒) สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) ส่งเสริมให้สถานศึกษา ศึกษาวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการแสวงหาแหล่งพลังงานใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑ รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา

๑) สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวังเหตุการณ์ความไม่สงบ

๒) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ข่าวสารและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสถานการณ์จริง

๓) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ร่วมกันกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ตนเอง ในการดูแลชีวิตและทรัพย์สินของผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา

๔) นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเฝ้าระวังเหตุการณ์ความไม่สงบในสถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑) สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ โดยการยกย่อง เชิดชูเกียรติเป็นกรณีพิเศษสำหรับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) ส่งเสริมให้มีค่าตอบแทนพิเศษแก่ข้าราชการครูและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีโอกาสบรรจุเข้ารับราชการเป็นกรณีพิเศษ

๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย

๔) ผลักดันให้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะ หรือเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าในวิชาชีพ ของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

๑) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละระดับ ที่ครอบคลุมทั้งมาตรฐาน รูปแบบการประเมินรูปแบบการพัฒนาตามผลการประเมิน และการรับรองผลการประเมิน

๒) สร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบทุกระดับทั้งภาครัฐ เอกชน ให้สอดคล้อง กับเจตนารมณ์การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานทางการศึกษาสู่ความเป็นองค์กรที่มี ชีตสมรรถนะสูง โดยใช้รูปแบบการบริหารสมัยใหม่และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาทั้งระบบทุกระดับสู่ SMART Office

๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษา ให้เป็นระบบครบวงจร

๕) สร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ ด้วยการสื่อสารองค์กร การประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุกแบบมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการทำงานเชิงบูรณาการการศึกษา กับหน่วยงานทุกระดับและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

๑) ส่งเสริมให้มีการบูรณาการ การจัดการศึกษาระหว่างหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานอื่น ในพื้นที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

๒) สร้างความเข้มแข็งขององค์กรคณะบุคคลทางการศึกษาและภาคีเครือข่าย ในการบูรณาการการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่

๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งของศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปบ.จชต.) ให้เป็นองค์กรในการบูรณาการ การจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วนในการ “สานพลังประชารัฐ”

๕) แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาระหว่างกันและให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรเพื่อการเชื่อมความสัมพันธ์และการพัฒนาร่วมกันทั้งนี้เน้นการมีพันธสัญญาที่เป็นรูปธรรมต่อเนื่องและเป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

๑๐. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ บณวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าถึงชุมชนและชุมชนเข้าถึง” และมีปรัชญา ของมหาวิทยาลัยคือ “ศึกษวิจัย วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสังคมศาสตร์ เป็นรากฐานในการพัฒนาคน ชุมชน สังคมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทางด้านวิชาชีพและนวัตกรรม

๑.) บริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน ที่มีความหลากหลาย ทางเทคโนโลยี/นวัตกรรม

๒.) ส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะวิชาชีพและนวัตกรรม ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

๓.) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีงานทำของบัณฑิต

๔.) สนับสนุน/จัดหางบประมาณจากแหล่งทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนานักศึกษา/บัณฑิต

๕.) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษากับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม

๖.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการเรียนการสอน อินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูง

๗.) สนับสนุนการเรียนการสอนเชื่อมโยงการสืบสานศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม จิต
สาธารณะแก่นักศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผลิตรายงานวิชาการ งานวิจัย และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

๑.) ส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมให้ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ ยกย่องเชิดชูเกียรติ

๒.) ส่งเสริมการผลิตรายงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือตอบโจทย์ความ
ต้องการเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาของชุมชน สังคม และภาคอุตสาหกรรม

๓.) ส่งเสริมการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้ได้รับการคุ้มครองทางทรัพย์สินทางปัญญา

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพที่มีมาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของ
ชุมชนและสังคมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

๑.) พัฒนาศักยภาพศูนย์เฉพาะทางให้บริการวิชาการและวิชาชีพและนวัตกรรม โดยบูรณาการ
ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี/วิทยาศาสตร์สุขภาพ/สังคมศาสตร์ ที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนและ
สังคม ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

๒.) ส่งเสริมการบริการวิชาการ ด้านการศึกษาเพื่อความมั่นคง พัฒนาศักยภาพเยาวชนจังหวัด
ชายแดนใต้สู่การเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรชั้นนำโดยเน้นประสิทธิภาพและความ
ยั่งยืน**

๑.) พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล สารสนเทศ งานข้อมูลเพื่อการบริหาร
จัดการ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

๒.) บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๓.) สร้างระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสีเขียว ด้วยนโยบาย ๕G (Green campus
initiative) เพื่ออนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

๔.) พัฒนาศักยภาพบุคลากร สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
และสนับสนุนความก้าวหน้าในสายงาน สร้างขวัญกำลังใจ

๑๐. การวิเคราะห์ศักยภาพองค์กร (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (จุดแข็ง จุดอ่อน) คณะเกษตรศาสตร์ได้มีการประยุกต์นำหลัก
๗Ss ของ McKinsey มาใช้เป็นต้นแบบในการพิจารณาประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ (Strategy) โครงสร้างองค์กร
(Structure) ระบบองค์กร (System) ทักษะบุคลากร (Skill) คุณค่าร่วมกันในองค์กร (Shared Values)
บุคลากร (Staff) และรูปแบบการนำองค์กร (Style) ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (อุปสรรค และโอกาส)
ได้มีการประยุกต์นำหลัก C-PEST มาใช้เป็นต้นแบบในการพิจารณา ประกอบด้วยลูกค้า/นักเรียนระดับชั้น
มัธยมขึ้นไป (Customer) สถานการณ์ทางการเมือง (Political) สภาพเศรษฐกิจ/สภาพแวดล้อม
(Economic/Environment) สภาพสังคม (Social) และเทคโนโลยี (Technology) ผลการวิเคราะห์ SWOT มี
ดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. บุคลากรสายสอนและวิจัยมีศักยภาพที่โดดเด่น ทั้งคุณวุฒิ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการเกษตรและสาขาที่เกี่ยวข้อง

๒. บุคลากรเป็นรุ่นใหม่สามารถเรียนรู้และปรับตัวได้เร็วกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

๓. มีฟาร์มสำหรับฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา การศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๔. มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมือวิทยาศาสตร์ที่มีความทันสมัย เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างนวัตกรรม

๕. มีหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของคนในพื้นที่

๖. มีวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ทำงานเป็นทีม และมุ่งความสำเร็จของงาน

๗. เป็นคณะที่ใกล้ชิดกับชุมชนและประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

๘. คณะฯ ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. งบประมาณในการพัฒนาคณะมีจำกัด

๒. หลักสูตรยังไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และการประกอบการ ในภาคการเกษตรในยุค Thailand ๔.๐

๓. ขาด "ภาพลักษณ์" หรือ branding ที่สามารถสร้างจุดขายให้กับองค์กรได้

๔. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนยังไม่เพียงพอ

๕. ขาดระบบสารสนเทศที่ทันสมัยในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการบริหารจัดการองค์กร

๖. การบริหารจัดการองค์กรไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

๗. ขาดการแสวงหารายได้จากทรัพยากรที่มีอยู่

๘. การบริหารจัดการความเสี่ยงยังขาดประสิทธิภาพ

โอกาส (Opportunities)

๑. คณะฯ ตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ที่มีระบบคมนาคม ที่เพียบพร้อมทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนอาจารย์/นักศึกษา ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกได้ง่าย

๒. คณะฯ ตั้งอยู่ในพื้นที่ ที่มีแหล่งเรียนรู้ปราชญ์ท้องถิ่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ศูนย์ศึกษาวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ส่งเสริมด้านการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี

๓. คณะฯ ตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ที่มีความเข้มแข็งและหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม เพิ่มโอกาสให้เกิดความหลากหลายด้านการศึกษา วิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับพหุวัฒนธรรม เช่น อุตสาหกรรมฮาลาล อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรและธรรมชาติ

๔. คณะฯ ตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ที่มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มโอกาสให้เกิดความหลากหลายด้านการศึกษาวิจัย และการต่อยอดไปสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร

๕. สามารถสร้างรายได้จากงานฟาร์ม งานวิจัย และงานบริการวิชาการได้เพิ่มขึ้น

๖. นโยบายในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินของคณะฯ ทั้งการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ และเขตการค้าชายแดน เป็นต้น

๗. สถานการณ์ของการแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ ทำให้เกิดมุมมองและแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน และการวิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อรองรับการใช้ชีวิตแบบ New Normal หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙

๘. สามารถสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับทุกวัยในการ Reskill-Upskill หรือการสร้าง New Skill ในการพัฒนากำลังคนตามความต้องการของประเทศในยุค Thailand ๔.๐

อุปสรรค (Threats)

๑. นักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะมีความรู้พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ต่ำ เป็นอุปสรรคต่อการต่อยอดทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น

๒. สถานการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีผลต่อการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียน

๓. สถานการณ์ของการแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานในรูปแบบเดิมในทุกพันธกิจ

๔. สถานประกอบการที่เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติและสหกิจศึกษาในพื้นที่มีจำนวนจำกัดและไม่หลากหลายหลาย

๕. อัตราการเกิดของประชากรของประเทศลดลง และโครงสร้างประชากรของประเทศเปลี่ยนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ให้จำนวนนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาลดลง

๑๑. ความคาดหวังของบุคลากรที่มีต่อการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

๑. ผลิตบัณฑิตมีคุณภาพและสมรรถนะสูงด้านวิชาการ เป็นนักคิด นักปฏิบัติ นักวิจัยและนวัตกรรม ที่มีคุณธรรมและ จริยธรรม

๒. เป็นที่พึ่งให้กับชุมชนและสังคมในสามจังหวัดชายแดนใต้

๓. เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวดเร็ว โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล (Good Governance) ในการบริหารจัดการ

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙

๑. โครงร่างองค์กร

๑) ปรัชญา (Philosophy)

มุ่งมั่นผลิตกำลังคนด้านการเกษตรที่มีความเชี่ยวชาญทั้งวิชาการ ทักษะ และเทคโนโลยี มุ่งมั่นศึกษาวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่สู่การคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) ปณิธาน (Determination)

จัดทำหน้าที่บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาให้เป็นต้นกล้าที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะเจริญงอกงามเป็นผู้นำทางความคิดและสติปัญญาในการพัฒนาสังคมและประเทศ

๓) วิสัยทัศน์ (Vision)

ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์: เป็นคณะเกษตรศาสตร์ชั้นนำอันดับ ๑ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๔) อัตลักษณ์ (IDENTITY)

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา “Seed of Wisdom”

๕) เอกลักษณ์ (UNIQUENESS)

“ต้นกล้าทางปัญญา เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน”

๖) บัณฑิตที่พึงประสงค์ (CHARACTERISTICS OF GRADUATES)

“เก่งคิด เก่งปฏิบัติ เก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอด”

: เก่งคิด หรือ คิดเป็น (Conceptual Skill)

: เก่งปฏิบัติ หรือ ทำเป็น (Operation Skill)

: เก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอด หรือ เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา (Lifelong Learning Skill)

๗) ค่านิยมขององค์กร (CORE VALUE)

SMART “สมาร์ท”

S : Specific	หมายถึง	เจาะจงและชัดเจน
M : Measurable	หมายถึง	วัดและประเมินเป็นตัวเลขได้
A : Achievable	หมายถึง	เป็นจริงและจับต้องได้
R : Relevant	หมายถึง	สมเหตุสมผลและสอดคล้อง
T : Time&Teamwork	หมายถึง	มีเวลาชัดเจนและทำงานเป็นทีม

๘) วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)

คิดริเริ่ม ลงมือทำอย่างมีเป้าหมาย ทำสิ่งที่สำคัญก่อน คิดแบบชนะ-ชนะ รับฟังและทำความเข้าใจคนอื่น ผนึกพลังประสานความต่าง เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

๙) อุดมการณ์ของคณะเกษตรศาสตร์ (Core Ideology)

“มุ่งมั่นผลิตทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตรให้เป็นคนเก่งคิด เก่งปฏิบัติ เก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอดทางความคิด เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” สามารถสื่อความหมายตามคุณลักษณะที่ดีของวิสัยทัศน์ได้ดังนี้

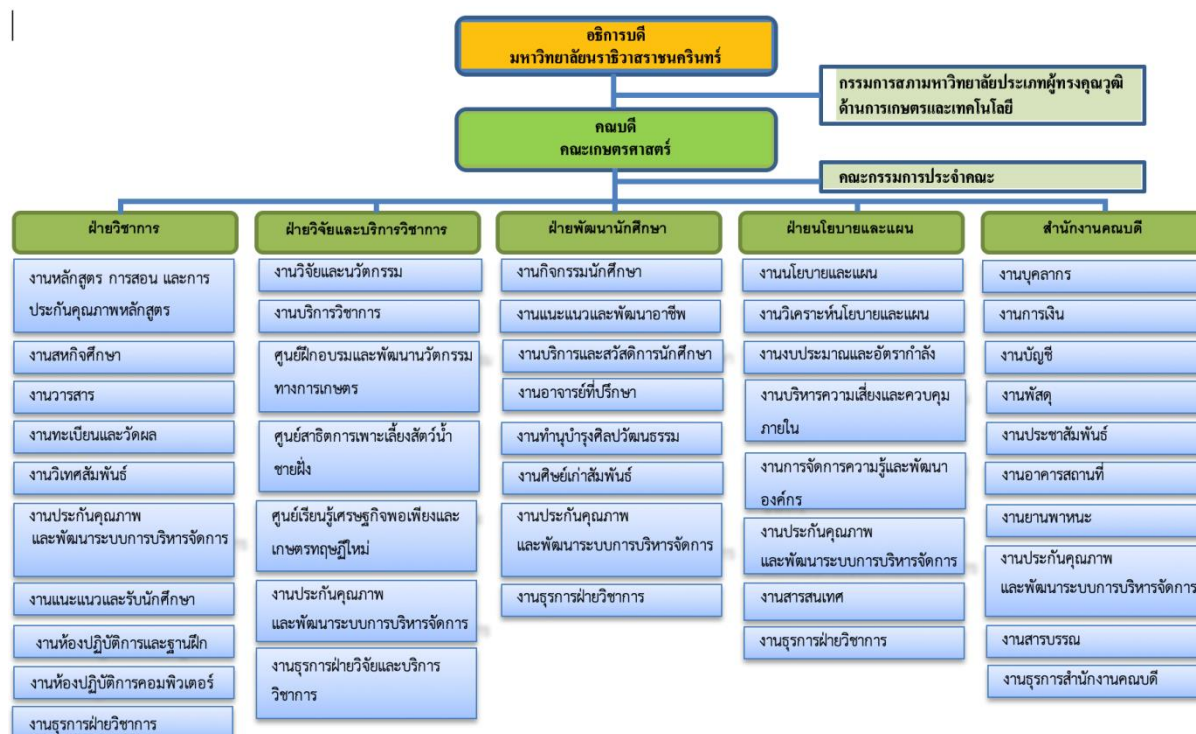
Core Purpose คือ มุ่งมั่นผลิตทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเกษตร

Core Value คือ เก่งคิด เก่งปฏิบัติ เก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอดทางความคิด

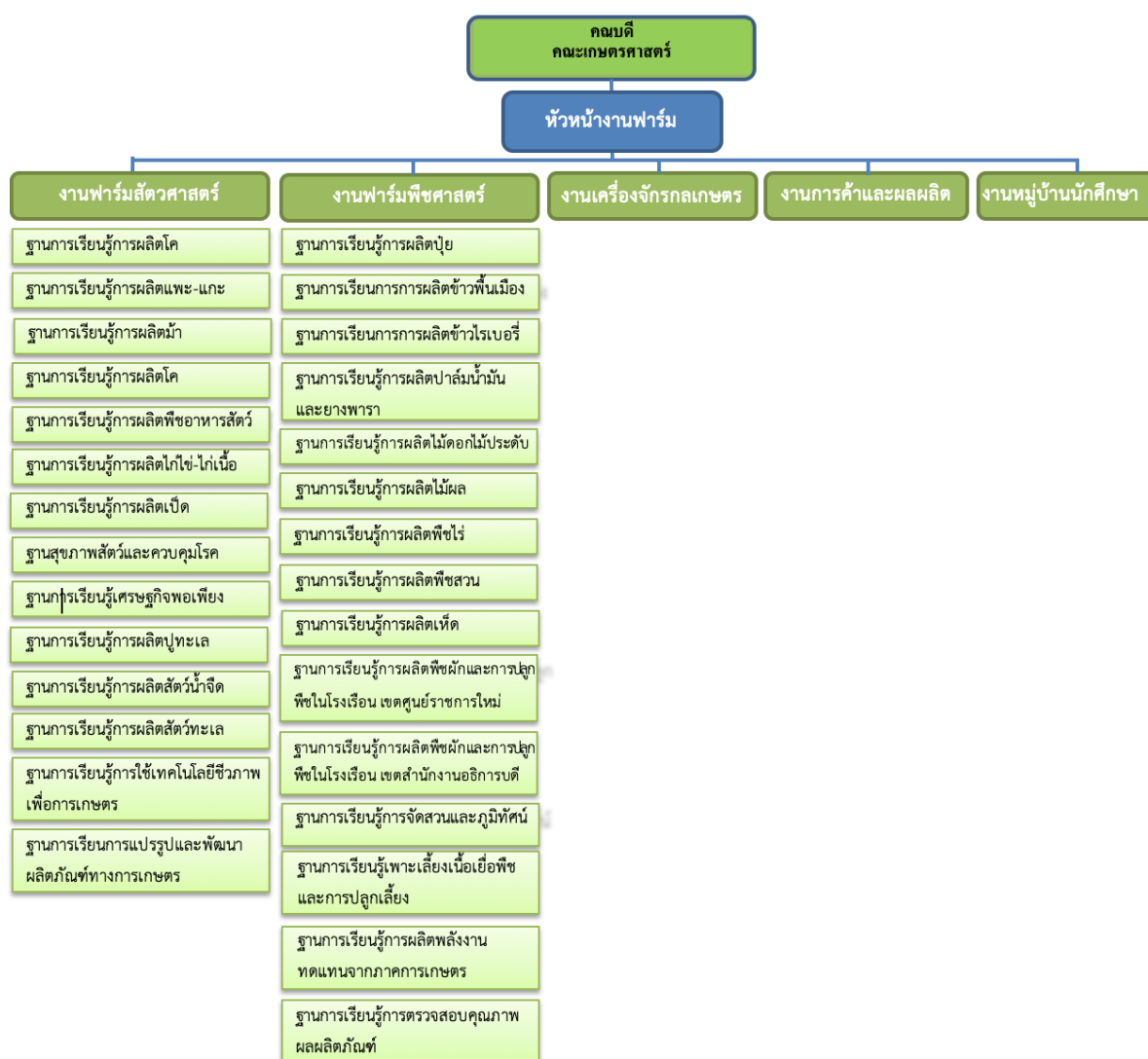
Visionary Goal คือ พัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๐) โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างการบริหารงานตามพันธกิจ

โครงสร้างการบริหารงานฟาร์ม

๑๑) พันธกิจ (Mission)

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๑ มาตรา ๖ ได้ระบุให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ “เป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง” มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักความรู้คู่คุณธรรม และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาใน ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษากับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาสู่สากล

(๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้ง ระดับต่ำกว่า ปริญญาและระดับปริญญา

(๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้ อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้น ไปใช้เพื่อประโยชน์ใน การพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่น เข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็งมีสันติสุขและยั่งยืน

(๖) ส่งเสริมประยุกต์และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง

(๗) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อ พัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชนสังคมและประเทศตลอดจนการขึ้นทางเลือกที่ดีแก่ ชุมชนและสังคม

(๘) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๙) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบัน และหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑๐) จัดการศึกษาโดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็น สำคัญ

(๑๑) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการ และเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้ม แข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ของปวงชน

๑๒) ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงโลกาภิวัตน์ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการกำลังคนที่มีความรู้และทักษะสูงในการพัฒนาประเทศ ความ ทำหาย ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศในปัจจุบันและ ต่อเนื่องไปถึงอนาคตที่กล่าวมาข้างต้น คณะเกษตรศาสตร์ ได้รวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ สภาพเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งบริบทของมหาวิทยาลัย ปรัชญาการจัดการศึกษา วัฒนธรรมองค์กร ทิศทางและ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน นโยบายและ ยุทธศาสตร์ยุทธการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๖๙ คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จึงวางยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการผลิตบัณฑิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการวิจัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

๑๓) วัตถุประสงค์หลัก (Core Objectives)

(๑) สร้างบัณฑิตเกษตรกรพันธุ์ใหม่ (Young Smart Farmer) ที่มีสมรรถนะและทักษะสูง มุ่งสู่ การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อบริการการพัฒนาเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้าน อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมการแปรรูป อาหาร (Food for the Future) ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒) วิจัยและคิดค้นนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และในภาค การเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) การถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร เพื่อปรับเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) และเป็นผู้ประกอบการในภาคการเกษตรที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม (Knowledge and Innovation Driven Enterprises: IDE)

(๔) สืบสาน ต่อยอด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร เพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างยั่งยืน

(๕) พัฒนานองค์กรสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการและเป็นผู้นำการพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๔) สมรรถนะหลักของของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (Core Competency)

(๑) ความสามารถในการการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะและสมรรถนะสูงตามความต้องการของประเทศ

(๒) ความสามารถในการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพการสอน

(๓) ความสามารถในการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และในภาคการเกษตรของประเทศ

(๔) ความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่เพื่อพัฒนาภาค การเกษตรด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม

(๕) ความสามารถในการส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษา ร่วมมือกับชุมชนและสังคมในการสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความเป็นชาติและการเป็นเอกลักษณ์ของชาติการทำงาน บำรุง อนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์

(๖) ความสามารถในการเอื้ออำนวยให้เกิดการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล เรียนรู้เปลี่ยนแปลงร่วมกัน และทำงาน ด้วยหลัก “SMART” และใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ

๑๕) สมรรถนะหลักของบุคลากรคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (Personal Competency)

๑๕.๑) สมรรถนะของผู้บริหาร

(๑) ทักษะบริหารงาน (Managerial Skill) มีทักษะการบริหารงานและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือมาใช้ในการบริหารงาน สามารถเป็นโค้ช เป็นผู้บริหาร การเปลี่ยนแปลง เป็นผู้กำกับและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด ให้ดำเนินงานตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตามนโยบายของคณะ และเพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของของคณะและของมหาวิทยาลัย

(๒) ทักษะการบริหารงานบุคคล (Personnel Management Skill) มีทักษะการบริหารและพัฒนาบุคลากร ให้มีสมรรถนะและศักยภาพรองรับการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของหน่วยงานและพันธกิจหลักของคณะและมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข มีทัศนคติที่ดีและมีความภูมิใจในองค์กร สามารถจัดบุคลากรสอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามภารกิจ พัฒนาอาจารย์สู่มืออาชีพด้านการสอนตามกรอบมาตรฐาน

(๓) ความสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานเชิงสร้างสรรค์ (Empowerment Evaluation) สามารถออกแบบการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากร และประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานแบบ

ก้าวหน้าและใช้แนวคิดการประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) สอดคล้องและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันคือ การบรรลุวิสัยทัศน์ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

๑๕.๒) สมรรถนะของบุคลากร

บุคลากรสายวิชาการ

(๑) ทักษะการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ (Professional Standard Framework, PSF)

(๒) ทักษะการผลิตและใช้สื่อการสอนเทคโนโลยีที่ทันสมัย และทักษะการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

(๓) ทักษะการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสังคม และมีทักษะทางภาษาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นสากลและนานาชาติ

(๔) เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและองค์กรอยู่ตลอดเวลา

(๕) ยึดมั่นในคุณธรรมและจรรยาบรรณ (Integrity)

(๖) มุ่งสานความคิดความสามัคคี ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้องค์กร

บุคลากรสายสนับสนุน

(๑) มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)

(๒) บริการที่ดี (Service Mind)

(๓) เชี่ยวชาญในงาน (Expertise)

(๔) ทำงานเป็นทีม (Teamwork)

(๕) เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและองค์กรอยู่ตลอดเวลา (Learn)

(๖) ยึดมั่นในคุณธรรมและจรรยาบรรณ (Integrity)

(๗) มุ่งสานความคิด ความสามัคคี ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้องค์กร (Unity)

๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการผลิตบัณฑิต

เป้าประสงค์หลัก

สร้างบัณฑิตเกษตรพันธุ์ใหม่ (Young Smart Farmer) ที่มีสมรรถนะและทักษะสูงมุ่งสู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศ

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
สร้างบัณฑิตเกษตรพันธุ์ใหม่ (Young Smart Farmer) ที่มีสมรรถนะและทักษะสูง มุ่งสู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	๑. บัณฑิตเป็นผู้ประกอบการ และ Smart Farmer ในภาคการเกษตร (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐)	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๑. ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การคิดค้นนวัตกรรมและการประกวดแข่งขัน	๑. โครงการพัฒนาอาจารย์ให้มีทักษะการเป็นโค้ช Start Up ๒. โครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการด้านเกษตรนวัตกรรมและสนับสนุนการเข้าประกวดแข่งขัน (Start Up) ผู้ประกอบการใหม่ ให้กับนักศึกษา	คณบดี	ฝ่ายพัฒนานักศึกษา
	๒. นักศึกษา/บัณฑิตได้รับรางวัล ในด้านผู้ประกอบการใหม่ (Startup Award) หรือนวัตกรรม (อย่างน้อย ๒ รางวัลต่อปีการศึกษา)	๒	๒	๒	๒	๒				
	๓. บัณฑิตมีงานทำในภาคการเกษตร (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐)	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๒. พัฒนาหลักสูตรทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา (Degree) ที่มีการบูรณาการศาสตร์ (Multidisciplinary) ร่วมกับคณะสาขาวิชา ภาควิชาหรือสายการศึกษา เพื่อสร้างสมรรถนะและทักษะสูงแก่บัณฑิตที่ตอบโจทย์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	๓. โครงการจัดทำหลักสูตรและจัดการศึกษาที่ใช้ชุมชน หรือสถานประกอบการ เป็นห้องเรียน	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ
							๓. พัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ Outcome Based Education (OBE) ที่มุ่งเน้นเป้าหมายและผลลัพธ์ของผู้เรียน	๔. โครงการพัฒนาทักษะความสามารถอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ Outcome Based Education (OBE)	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ
							๔.การพัฒนาทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและ	๕. โครงการพัฒนาทักษะที่สำคัญ	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ (Hard

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
							การทำงานในศตวรรษที่ ๒๑ ทั้ง Hard Skills และ Soft Skills ทักษะการใช้ชีวิตในสังคมดิจิทัล และทักษะทางภาษาให้กับบัณฑิต	ในการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ ๒๑ ให้กับนักศึกษา -ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม -ทักษะทางภาษา -ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี -ทักษะชีวิตและอาชีพ		Skill/ฝ่ายพัฒนานักศึกษา (Soft Skill)
							๕. พัฒนาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ งานฟาร์ม ให้ได้มาตรฐาน ที่สามารถสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๖. โครงการสร้างโครงสร้างพื้นฐานและจัดหาปัจจัยพื้นฐานครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ๗. โครงการห้องปฏิบัติการมาตรฐานที่ได้รับการรับรอง	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ (วางแผน/ใช้ประโยชน์)/ฝ่ายนโยบายและแผน (จัดหา/สร้าง)
	๔. จำนวนหลักสูตรระยะสั้น (non-degree)	๒	๒	๒	๒	๒	๖. พัฒนาหลักสูตร (Non-Degree) และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ที่ตอบโจทย์วัยแรงงาน (working age) และวัยเกษียณ (Retirement age) เพื่อรองรับการลดลงของนักศึกษาภาคปกติจากอัตราการเกิดที่ลดลงเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) ของประเทศ	๘. โครงการจัดทำหลักสูตร (Non-Degree) และจัดการเรียนการสอน	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ
	๕. จำนวนหน่วยงานภายนอกที่ร่วมมือเป็นเครือข่ายเพื่อการศึกษากับคณะฯ	๕	๕	๕	๕	๕	๗. สร้างความร่วมมือกับชุมชน สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม เพื่อจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานประกอบเป็นห้องเรียน ในการฝึกทักษะทางวิชาชีพ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้กับบัณฑิตจากการปฏิบัติงานในสภาพจริง	๙. โครงการสร้างความร่วมมือกับชุมชน สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม เพื่อจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานประกอบการเป็นห้องเรียน	คณบดี	ฝ่ายวิชาการ (Hard Skill)/ฝ่ายพัฒนานักศึกษา (Soft Skill)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการวิจัย

เป้าประสงค์หลัก

วิจัยและคิดค้นนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และในภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศ

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ

เป้าประสงค์/เป้าหมายของ พันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
วิจัยและคิดค้นนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และในภาคการเกษตร ของ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	๑. จำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ในฐานะ ISI /Scopus หรือฐานข้อมูล นานาชาติอื่น ๆ ในสาขาวิทยาศาสตร์ด้าน การเกษตร (อย่างน้อย ๑๐ เรื่อง/ ปี)	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	๒๐	๑. พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ด้านการเขียนผลงานวิจัยเพื่อ ตีพิมพ์ในวารสารระดับ นานาชาติ	๑. โครงการ ฝึกอบรมเทคนิค วิธีการเขียน บทความวิจัย ภาษาอังกฤษเพื่อ ตีพิมพ์ในวารสาร นานาชาติ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
								๒. โครงการบริการ ตรวจสอบและแก้ไข ต้นฉบับบทความ วิจัยภาษาอังกฤษ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
								๓.โครงการส่งเสริม และสนับสนุนการ ตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัยในระดับ นานาชาติ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
							๒. พัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ ห้องปฏิบัติการ งานฟาร์มให้ได้มาตรฐาน ที่	๔. โครงการจัดหา ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยเพื่อการ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ (วางแผน/

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
							สามารถสนับสนุนการ ศึกษาวิจัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	สืบค้น ๕.โครงการจัดการ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ ทันสมัย ที่สามารถ สนับสนุนการ ศึกษาวิจัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ๖.โครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานงาน ฟาร์ม เพื่อรองรับ งานวิจัย		ออกแบบ/ใช้ ประโยชน์)/ฝ่าย นโยบายและแผน (สร้าง/จัดหา)
	๒. จำนวนโครงการวิจัยแบบบูรณาการ ในรูปคลัสเตอร์วิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation Cluster) ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาภาคการเกษตร ของประเทศทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องต่อปี)	๕	๖	๗	๘	๙	๓. พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ด้านการเขียนขอทุนวิจัย	๗. โครงการ ถ่ายทอดและทอด บทเรียนเทคนิคการ เขียนโครงการวิจัย ให้ได้ทุน จาก นักวิจัยมืออาชีพ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
	๓. จำนวนผลงานวิจัยและ นวัตกรรม ถูกนำไปต่อยอดในภาค การผลิตและภาคอุตสาหกรรม (ไม่ น้อยกว่า ๒ เรื่องต่อปี)	๒	๔	๖	๘	๑๐	๔. ส่งเสริมการวิจัยและคิดค้น นวัตกรรม ที่สามารถใช้ประโยชน์ทาง พาณิชย์ และตอบสนองต่อการพัฒนา ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการ แปรรูปอาหาร และการเกษตร ก้าวหน้าของประเทศ	๕. โครงการสร้าง ความร่วมมือด้านการ วิจัยและนวัตกรรม กับภาคการผลิตและ ภาคอุตสาหกรรม	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
								๖. โครงการ ผู้ประกอบการคิด นักวิจัยสร้าง ผู้ประกอบการใช้	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ
	๔. จำนวนผลงานวิจัยและ	-	๑	๑	๑	๑	๕. ส่งเสริมการจดสิทธิบัตร อนุ	๗. โครงการอบรมการ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและ

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
	นวัตกรรม ที่ได้รับการคุ้มครองทางทรัพย์สินทางปัญญา						สิทธิบัตร คุ้มครองทางทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกิดจากงานวิจัย และคิดค้นนวัตกรรม	ขอจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร คุ้มครองทางทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกิดจากงานวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม		บริการวิชาการ
	๕. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย (ไม่น้อยกว่า ๕ ล้านบาทต่อปี)	๕	๖	๗	๘	๙	๖. ส่งเสริมสนับสนุนการขอทุนวิจัย	๘. โครงการแหล่งทุนพบนักวิจัย	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
	๖. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยภายในและภายนอกประเทศ (ไม่น้อยกว่า ๒ เครือข่ายต่อปี)	๒	๒	๒	๒	๒	๗. สร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย	๙. โครงการสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศด้านการวิจัย	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ

เป้าประสงค์หลัก

ถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร เพื่อปรับเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) และเป็นผู้ประกอบการในภาคการเกษตรที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม (Knowledge and Innovation Driven Enterprises: IDE)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
ถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร เพื่อเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยีและเป็นผู้ประกอบการในภาคการเกษตรที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม	๑. เกิดการรวมกลุ่มของภาคการเกษตรในการทำเกษตรแบบ Smart Farming (ไม่น้อยกว่า ๒ กลุ่มต่อปี)	๒	๒	๒	๒	๒	๑. ส่งเสริมการนำองค์ความรู้จากงานวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านอุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพและการเกษตรก้าวหน้า	๑. โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตรและสถานประกอบการ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
	๒. เกิด Smart Farmer ต้นแบบในพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า ๑๐ คนต่อปี)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๒. ส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ องค์ความรู้ พัฒนาทักษะ และเทคโนโลยี แก่เกษตรกรต้นแบบ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	๒. โครงการบ่มเพาะและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart farmer)	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
	๓. เกิดความร่วมมือกับส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกรหรือ	๒	๒	๒	๒	๒	๓. สร้างความร่วมมือกับส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร หรือ	๓. โครงการบูรณาการความร่วมมือกับ	คณบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

เป้าประสงค์/เป้าหมายของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
	ภาคอุตสาหกรรม ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพและภาคการเกษตร ทั้งในระดับ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (ไม่น้อยกว่า ๒ เครือข่ายต่อปี)						ภาคอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพและภาคการเกษตร ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ	ภาคราชการ กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพและภาคการเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chain)		
	๔. รายได้จากการบริการวิชาการและวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)	๕.๐	๖.๐	๗.๐	๘.๐	๙.๐	๔.ส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการวิชาการวิชาชีพแบบมีรายได้	๔. โครงการให้บริการวิชาการวิชาชีพ ด้านเกษตรนวัตกรรม ตามความต้องการ	คนบดี	ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
							๕.พัฒนาความเชี่ยวชาญนักวิทยาศาสตร์ประจำห้องปฏิบัติการวิเคราะห์	๕.โครงการให้บริการวิเคราะห์ตัวอย่าง		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์หลัก

สืบสาน ต่อยอด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร เพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ

เป้าประสงค์/เป้าหมาย ของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีที่ดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
สืบสาน ต่อยอด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร เพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างยั่งยืน	๑. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ถูกบูรณาการกับการดำเนินงานทุกพันธกิจ (บุคลากร ชุมชน ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต มีการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรการประกอบอาชีพ)	๕	๕	๕	๕	๕	๑. บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรร่วมกับการเรียนการสอน การวิจัย การคิดค้นนวัตกรรม เพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของประเทศ	๑. โครงการปราชญ์เกษตรสอนนักศึกษา	คณบดี	ฝ่ายพัฒนานักศึกษา
								๒.โครงการส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ ให้กับบุคลากร	คณบดี	สำนักงานคณบดี
	๒. เกิดแหล่งเรียนรู้ ด้านการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร (ไม่น้อยกว่า ๑ ชุมชนต่อปี)	๑	๑	๑	๑	๑	๒. สร้างแหล่งเรียนรู้ด้านการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร	๒.โครงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรภายในคณะฯ	คณบดี	ฝ่ายพัฒนานักศึกษา

เป้าประสงค์/เป้าหมาย ของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
							๓.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การสืบสาน ต่อยอดหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นด้านการเกษตรกับ ชุมชนและท้องถิ่น	๓. โครงการส่งเสริม และสนับสนุนการ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ชุมชนด้านเกษตร ทฤษฎีใหม่เศรษฐกิจ พอเพียง และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นด้าน การเกษตร	คนบดี	งานฟาร์ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์หลัก

พัฒนาองค์กรสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการและเป็นผู้นำการพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ

เป้าประสงค์/เป้าหมาย ของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ด้านการบริหารจัดการ องค์กรด้วยเทคโนโลยี	๑. จำนวนงานที่ได้รับการ ปรับเปลี่ยนเป็น e-office/ e- Document หรือ e- Management เพื่อการบริหารจัดการ	๒	๒	๒	๒	๒	๑. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติงานของบุคลากร	๑. โครงการจัดทำระ บบสารสนเทศและ นวัตกรรม งาน สำนักงานเป็นระบบ e-office	คณบดี	ฝ่ายนโยบายและ แผน/หัวหน้า สำนักงานคณบดี
องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการความรู้	๒. จำนวนองค์ความรู้ที่นำมาใช้ ในการพัฒนาการบริหาร จัดการ	๕	๕	๕	๕	๕	๒. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ การเทียบเคียงสมรรถ นะ (Benchmarking) และการ วิจัยสถาบัน (IR) เพื่อพัฒนา ระบบการบริหารจัดการของ องค์กร	๑. โครงการจัดการ ความรู้ (KM) การทำ วิจัยสถาบัน (IR) และ การเทียบเคียงสมรรถ นะ (Benchmarking) กับสถาบันการศึกษา ในภาคใต้	คณบดี	ฝ่ายนโยบายและ แผน/หัวหน้า สำนักงานคณบดี
องค์กรที่มีมาตรฐานด้าน การบริการจัดการ	๓. ผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ ด้านการบริหารตามเกณฑ์ คุณภาพการศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ EdPEx (คะแนน)	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓. พัฒนาระบบการประกัน คุณภาพระดับคณะตามเกณฑ์ คุณภาพการศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx)	๓.โครงการอบรม เกณฑ์เกณฑ์คุณภาพ การศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ EdPEx ให้กับ ผู้บริหารและ บุคลากร	คณบดี	ฝ่ายนโยบายและ แผน
								๓. โครงการประเมิน	คณบดี	ทุกฝ่ายงานในคณะ

เป้าประสงค์/เป้าหมาย ของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
								EdPEX ๓๐๐		
องค์กรที่ปลอดการทุจริต และมีการบริหารงานอย่าง โปร่งใส และตรวจสอบได้ (ไม่มีการทุจริตในองค์กร)	๔. คะแนนการประเมินหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ	๔	๔.๒	๔.๔	๔.๖	๔.๗	๔. สร้างระบบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหารงาน	๔. โครงการพัฒนาระบบและสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามระบบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหารงาน	คณบดี	ทุกฝ่ายงานในคณะเกษตรศาสตร์
	๕. คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ	๔	๔.๒	๔.๔	๔.๖	๔.๗				
องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพทรัพยากรบุคคล	๖. ร้อยละของบุคลากรสายสอนที่เข้าสู่ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐	๕. พัฒนาศักยภาพบุคลากร สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนความก้าวหน้าในสายงาน สร้างขวัญกำลังใจ	๕. โครงการฝึกอบรมเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการสำหรับบุคลากรสายวิชาการ/สายสนับสนุน ๖. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น	คณบดี	สำนักงานคณบดี
	๗. ร้อยละของบุคลากรสายสอนที่เข้าสู่ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์			๔	๘	๑๒				
	๘. ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ		๑๓	๑๓	๒๕	๒๕				
	๙. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามกรอบมาตรฐานสมรรถนะ (Professional Standard Framework)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๖. พัฒนาขีดความสามารถ (ความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ) ของบุคลากรทุกระดับเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานทุกพันธกิจ	๖. โครงการพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ ของบุคลากร ตามสายงาน	คณบดี	สำนักงานคณบดี
								๗. โครงการประเมินสมรรถนะของบุคลากร		

เป้าประสงค์/เป้าหมาย ของพันธกิจ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย/ปีดำเนินการ					กลยุทธ์	โครงการ	ผู้กำกับ	ผู้รับผิดชอบหลัก
		๖๕	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙				
	๑๐. องค์กรแห่งความสุข (ดัชนี ชี้วัดความสุขของบุคลากร เพิ่มขึ้น)	๓.๘	๔	๔.๒	๔.๔	๔.๖	๗. สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของงาน ความเป็น Teamwork มีความรักองค์กร และทำงานร่วมกันอย่างมี ความสุขบนความแตกต่าง หลากหลายของพหุวัฒนธรรม	๘. โครงการสร้าง วัฒนธรรมองค์กร ตามหลัก SMART	คนบดี	สำนักงานคนบดี
องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากร	๑๑. รายได้จากการบริหาร ทรัพยากร (ล้านบาท/ปี)	๑	๑.๕	๑.๕	๒	๒	๘. บริหารจัดการพันทรัพยากร เพื่อแสวงหาเงินรายได้	๙. โครงการแสวงหา เงินรายได้จาก ทรัพยากร	คนบดี	สำนักงานคนบดี

แผนยุทธศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙					
วิสัยทัศน์: ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อการพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
มิติการประเมินผลการดำเนินงาน ตาม พรบ.มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	สร้างบัณฑิตเกษตรกรพันธุ์ใหม่ (Young Smart Farmer) ที่มีสมรรถนะและทักษะสูง มุ่งสู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของประเทศ	วิจัยและคิดค้นนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และในภาคการเกษตรของประเทศ	ถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร เพื่อเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart) และเป็นผู้ประกอบการในภาคการเกษตรที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม (Knowledge/Innovation Driven Enterprises: IDE)	สืบสาน ต่อยอด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร เพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน	พัฒนานองค์กรสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการและเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาภาคการเกษตรของประเทศ
ประสิทธิผลตามพันธกิจ	บัณฑิตมีงานทำในภาคการเกษตร/บัณฑิตเป็นผู้ประกอบการและ Smart Farmer ในภาคการเกษตรไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐	-มีผลงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของประเทศ -ผลงานวิจัยตอบสนองต่อการพัฒนาภาคการเกษตรของประเทศ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องต่อปี - ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ถูกนำไปต่อยอดในภาคการผลิตและภาคอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่า ๒ เรื่อง/ปี	- เกิดการรวมกลุ่มของภาคการเกษตรในการทำเกษตรแบบ Smart Farming ไม่น้อยกว่า ๒ กลุ่ม/ปี -เกิด Smart Farmer ต้นแบบในพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๑๐ คน/ปี	- บุคลากร ชุมชน ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต มีการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร การประกอบอาชีพ -เกิดแหล่งเรียนรู้ชุมชนด้านการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ≥๑ ชุมชน/ปี	-ผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศด้านการบริหารตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คะแนน - องค์กรที่ได้รับรางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการจากหน่วยงานภายนอก ≥๑ รางวัล
คุณภาพของการให้บริการ	หลักสูตรตรงกับความต้องการ และตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ/อาจารย์ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ/ สิสสนับสนุนการเรียนรู้มีมาตรฐานสามารถสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม ตอบโจทย์การพัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร (Agroindustry) เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) และการเกษตรก้าวหน้า (Smart Farming) ของประเทศ	การบริการวิชาการที่ตรงกับความต้องการของภาคการเกษตรและสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านอุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ และการเกษตรก้าวหน้า (Smart Farming)	- ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการสืบสาน ต่อยอดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร -การบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรร่วมกับการเรียนการสอน (Teaching) การวิจัย (Research) การคิดค้นนวัตกรรม (Innovation) เพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของประเภท	การพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องจากข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน
ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน	ระบบและกลไกการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับสากล และตรงกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ	ระบบและกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม ที่มีประสิทธิภาพ	ระบบและกลไกการให้บริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพ	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ	ระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานในระดับสากล
การพัฒนาองค์กร	๑. พัฒนาหลักสูตรในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ที่มีกระบวนการศาสตร์ (Multidisciplinary) ร่วมกันคณะ สาขาวิชา ภาควิชาหรือข้ามการศึกษา เพื่อสร้างสมรรถนะและทักษะสูงแก่นักศึกษา เพื่อตอบโจทย์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของประเทศ ๒. พัฒนาหลักสูตรและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์วัยแรงงาน (working age) และวัยเกษียณ (Retirement age) เพื่อรองรับการลดลงของวัยศึกษาภาคกลางศึกษาธิการภาคใต้ของ การเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) ของประเทศ เช่น เรียนควบคู่กับการทำงาน การเรียนแบบออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะ เพื่อภาคสร้างอาชีพให้วัยเกษียณ ๓. สร้างความร่วมมือกับ ชุมชน สถาบันราชการ และภาคอุตสาหกรรม เพื่อจัดการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษาในภาคพืช (Experience Integrated Learning) ๔. ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและทำงานในศตวรรษที่ ๒๑ (๒๑st Century Skills) ทั้ง Hard Skills และ Soft Skills ทักษะการใช้ชีวิตในสังคมดิจิทัล (Life Skills of Digital Society) และทักษะภาษา (Language Skills) ให้กับบัณฑิต ๕. พัฒนาศาขารับมีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบ Active based learning (Project-based learning, Problem-Based Learning, Experiential Learning และ Work-Integrated Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เกิดคิด เกิดปฏิบัติ และเกิดเรียนรู้ด้วยตนเองตามระดับ ๖. พัฒนาคณะต้องเรียน ต้องปฏิบัติการ งานทำจริง ให้ได้มาตรฐาน การสอนสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. ส่งเสริมการวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม ที่สามารถใช่ประโยชน์ทางพาณิชย์ (Commercialization) และตอบสนองต่อการพัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร (Agroindustry) เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) และการเกษตรก้าวหน้า (Smart Farming) ของประเทศ ๒. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องปฏิบัติการ งานฟาร์ม ให้ได้มาตรฐาน ที่สามารถสนับสนุนการศึกษาวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. พัฒนาคณะวิจัยให้มีความเป็นมืออาชีพ ๔. สร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย	๑. ส่งเสริมการนำองค์ความรู้จากงานวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรม (Innovation) สู่ภาคการเกษตร ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านอุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพและการเกษตรก้าวหน้า (Smart Farming) ๒. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวด้าน Smart Farming ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในทุกลุ่มชน ไม่ว่าจะเป็น เยาวชน เกษตรกรหัวก้าวหน้า วัยแรงงาน และวัยเกษียณ ที่ต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำการเกษตรแบบ Smart Farming และสามารถเก็บข้าวไร่หรือหม่อนยักยักที่เข้าร่วมฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในอนาคต เพื่อรองรับสังคมที่ลดความสำคัญของใบปริญญา	๑.บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ร่วมกับการเรียนการสอน (Teaching) การวิจัย (Research) การคิดค้นนวัตกรรม (Innovation) เพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของประเทศ ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ สืบสาน ต่อยอด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร กับชุมชนและท้องถิ่น ๓. เปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับชุมชน	๑. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากร ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรทุกระดับเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานทุกพันธกิจ ๓. ส่งเสริมการทำวิจัยสถาบัน (Institutional Research) และการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ๔. สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ ๕. ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพของบุคลากรทุกระดับ ๖. สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ความเป็น Teamwork มีความซื่อสัตย์ และทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ๗. ปรับปรุงโครงสร้าง ระบบการบริหารงาน ให้สอดคล้องกับค่านิยมและกลยุทธ์ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร ๘. บริหารจัดการพื้นที่และทรัพยากรเพื่อแสวงหาเงินรายได้ในการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ ๙. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ ในทุกพันธกิจ ๑๐.นำหลักการกำกับงาเข้าใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

บทที่ ๔

แนวทางการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์

๑. แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการผลักดันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ไปสู่การปฏิบัติ โดยมีระบบและกลไก ดังนี้

(๑) คณะบดีคณะเกษตรศาสตร์ แลกเปลี่ยนนโยบายและทิศทางการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ต่อผู้บริหารบุคลากร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๒) การสื่อสารและประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ฯ ไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มผ่านช่องทางที่หลากหลาย และมีการติดตามข้อมูลย้อนกลับจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นระยะ ๆ

๒) กำหนดผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์รายประเด็น โดยมีระบบและกลไก ดังนี้

(๑) กำหนดตัวผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์รายประเด็น และกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกัน ตั้งแต่ระดับ รองคณบดี หัวหน้างาน และระดับบุคคล ตามโครงสร้างการทำงาน

(๒) จัดตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ โดยการมีองค์ประกอบเป็นส่วนงานวิชาการ วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และส่วนงานสนับสนุน

๓) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์ โดยมีระบบและกลไกดังนี้

(๑) วางระบบการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ฯ เชิงบูรณาการที่มุ่งนำเสนอผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) โดยให้มีการประเมินตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ และให้มีการติดตามประเมินผลจากคณะกรรมการที่เป็นกลาง กำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน โปร่งใส มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๒) สร้างความสอดคล้องของการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ กับการประเมินการปฏิบัติงานตามระดับของตัวชี้วัดการดำเนินงาน ตั้งแต่ระดับหัวหน้าส่วนงาน หัวหน้างาน และบุคลากรรายบุคคล

(๓) ดำเนินการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ตามตัวบ่งชี้ และตามรอบเวลาที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๔) รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ต่อคณบดี คณะกรรมการประจำคณะ อธิการบดี คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย ตามลำดับ

๔) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนตามความเหมาะสม การปรับปรุงข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และประกาศให้คล่องตัวและตอบสนองต่อการพัฒนาคณะ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบรรลุวิสัยทัศน์ของคณะ

๕) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการติดตามประเมินผล มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์และนำรายงานผลการวิเคราะห์ไปใช้สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๒. การแปลงแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนกลยุทธ์การพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๖๙ สู่การปฏิบัติ โดยการนำแผนกลยุทธ์การพัฒนาคณะฯ ไปจัดทำเป็นแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยการถ่ายทอดนโยบาย ผลผลิต ผลลัพธ์ และค่าเป้าหมาย ให้แก่ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

๑) การถ่ายทอดหรือการสื่อสารแผนกลยุทธ์

ถ่ายทอดหรือการสื่อสารแผนกลยุทธ์ โดยการชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติหรือผู้รับผิดชอบงบประมาณดำเนินงาน ตัวชี้วัดโดยมีโครงสร้างองค์กร ระบบงาน เทคโนโลยี ฯลฯ รองรับ ซึ่งการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติจะประกอบด้วยกระบวนการน้อย ๒ ส่วน ได้แก่

(๑) การจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

แผนปฏิบัติการจะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานโครงการต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายผลงานสอดคล้องกับเป้าประสงค์ และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดให้จัดทำแผนปฏิบัติการเป็นรายปี โดยฝ่ายปฏิบัติจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผลงานที่จะเกิดขึ้นอย่างน้อย ๒ ระดับ ได้แก่ ผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (ในระดับต่างๆ) ตัวชี้วัดความสำเร็จและทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการ

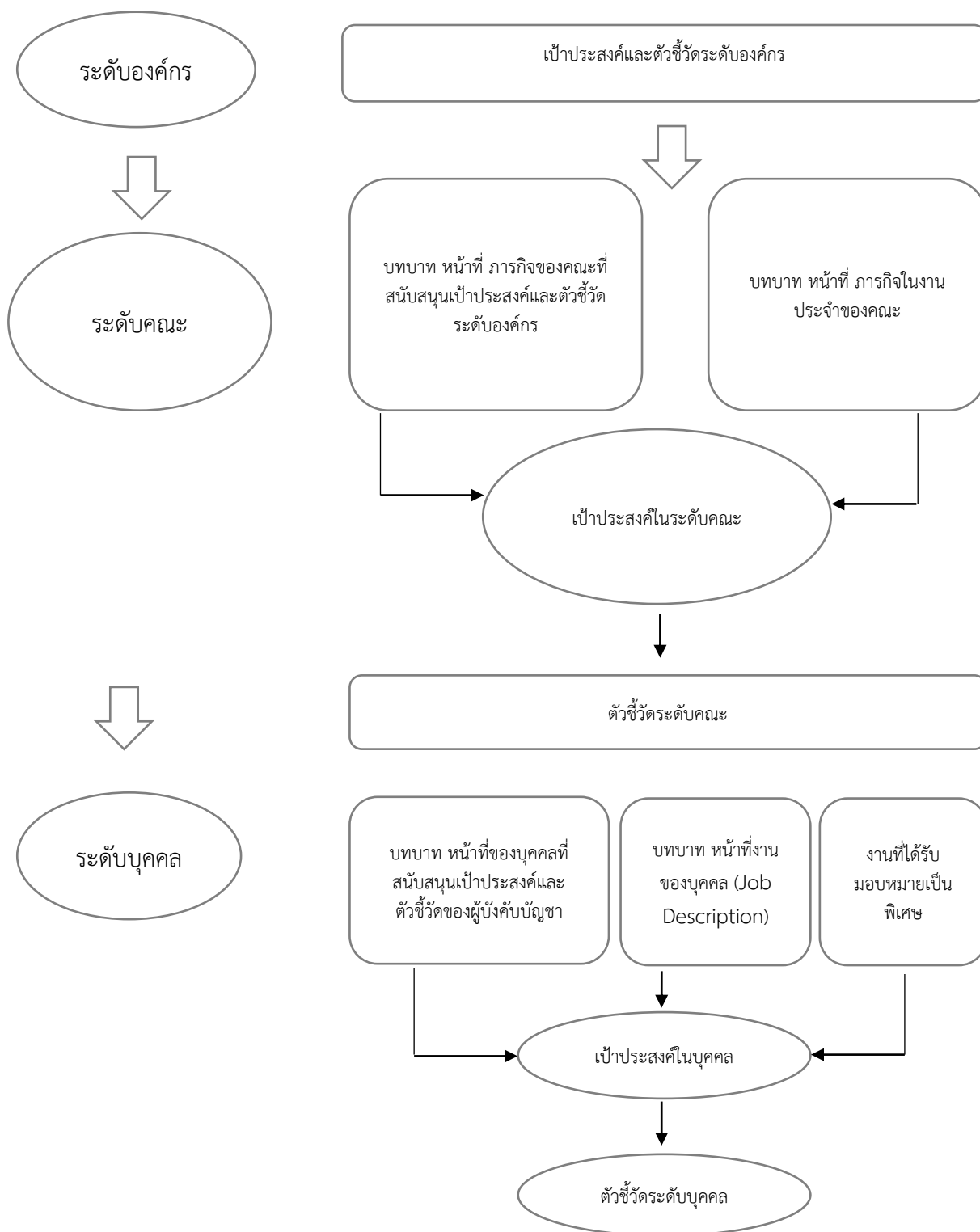
(๒) การปฏิบัติการ (Take Action)

การปฏิบัติการเป็นกระบวนการดำเนินการตามแผนงานโครงการ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ โดยทั่วไปจะมี ๒ ส่วน คือ

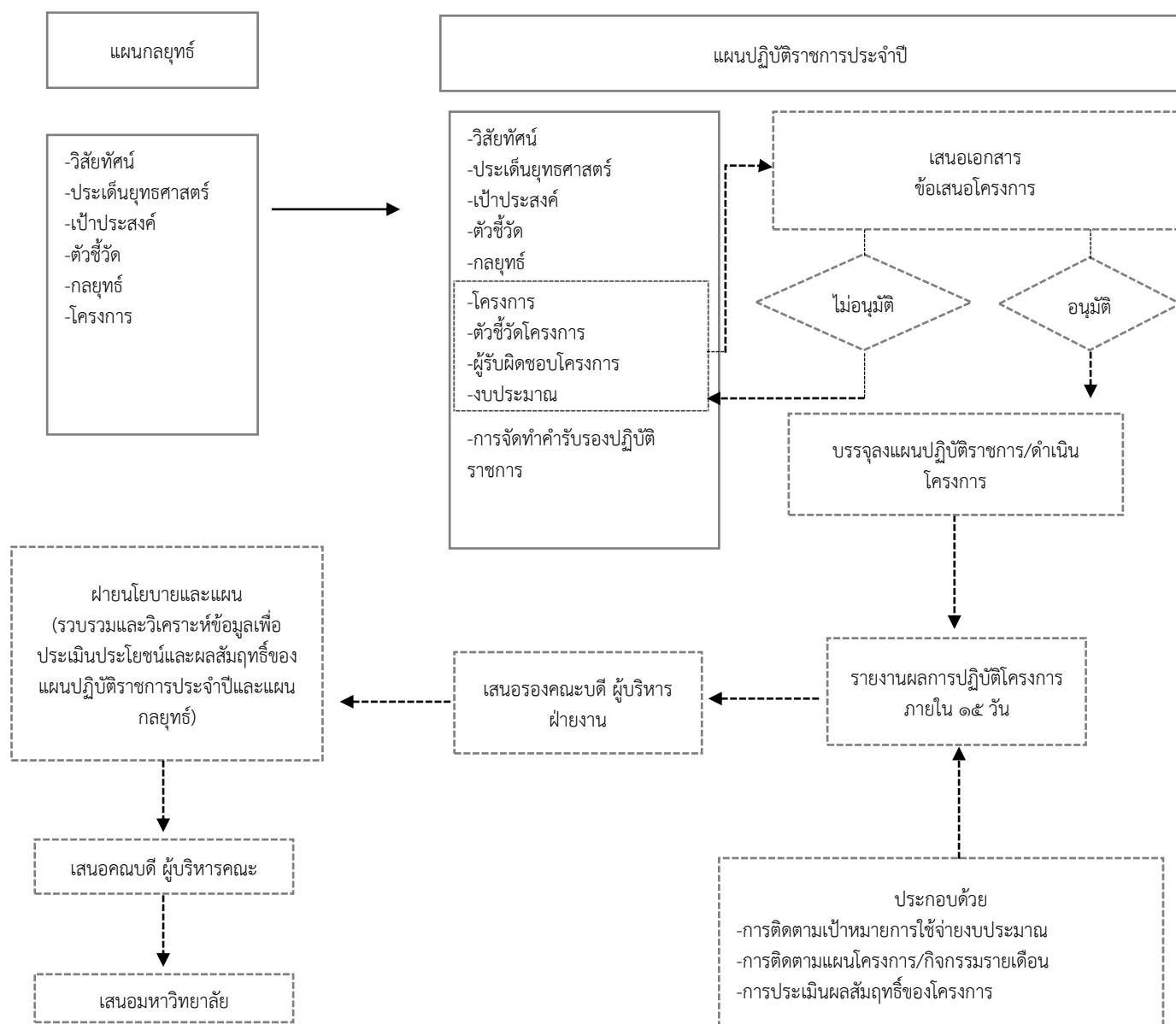
(๒.๑) การปฏิบัติตามแผนงานโครงการตามกลยุทธ์ เพื่อดำเนินการจัดทำผลผลิตหรือให้หน่วยงานปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๒.๒) การปฏิบัติตามแผนงานโครงการ หรือกิจกรรมที่เป็นพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ การจัดการความรู้ (Knowledge management) ในองค์กรหรือการพัฒนาองค์กรและการจัดการ (Management development) เพื่อช่วยเสริมสร้างขีดสมรรถนะการเรียนรู้ให้องค์กรมีความพร้อมที่จะปรับปรุงตนเอง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานตามข้อ (๑) เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยทั่วไป สิ่งที่ต้องดำเนินการได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างองค์กร การปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร การจัดการระบบสารสนเทศ และการบริหารคุณภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต ฯลฯ ซึ่งองค์กรสามารถสร้างหรือพัฒนาให้เกิดกระบวนการสร้างคุณค่าแก่องค์กรได้

๓. ระบบและกลไกการแปลงเป้าประสงค์และตัวชี้วัดสู่ระดับฝ่ายงานและระดับบุคคล

๔. ขั้นตอนการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ การกำกับติดตาม และประเมินผล

๕. ระบบและกลไกในการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติราชการ มีดังนี้

๑) กำหนดให้รายงานผลการปฏิบัติโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันหลังเสร็จสิ้นโครงการพร้อมรูปเล่มรายงานผล

๒) กำหนดให้รายงานผลการปฏิบัติโครงการหรือกิจกรรมเป็นรายเดือนทั้งโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จและโครงการต่อเนื่อง ทุกวันที่ ๕ ของเดือน ประกอบด้วยข้อมูล การปฏิบัติโครงการ งบประมาณ และตัวชี้วัดที่สามารถปฏิบัติได้

๓) กำหนดให้รายงานผลการเบิกจ่ายทุกงบประมาณและผลผลิตเป็นรายเดือน

๔) กำหนดให้มีการประเมินผลแผนปฏิบัติราชการและแผนกลยุทธ์ปีละ ๑ ครั้ง

๕) กำหนดให้มีการประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติราชการเป็นรายไตรมาส พร้อมรายงานผลแก่ผู้บริหาร คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

๖. การนำองค์กร

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ที่คณะเกษตรศาสตร์ได้จัดทำขึ้น เกิดจากการวิเคราะห์ศักยภาพของคณะเกษตรศาสตร์ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรบุคคล (Man) งบประมาณ (Money) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสนับสนุนการปฏิบัติงาน (Material) กลยุทธ์และการนำองค์กร (Method/ Management) การตลาด (Market)ขวัญและกำลังใจของบุคลากร (Morale) ข้อมูลสะท้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Message) รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาองค์กร ประกอบกับการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ จนทำให้บุคลากรและผู้มีส่วนเสียทุกภาคส่วน มองเห็นภาพของการเจริญเติบโตและมีเป้าหมายร่วมกัน จึงเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจสอดคล้องและสนับสนุนการบรรลุซึ่งวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้เป็น "ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้" ด้วยตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ คือ: เป็นคณะเกษตรศาสตร์ชั้นนำอันดับ ๑ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ และผลักดันให้มหาวิทยาลัยบรรลุวิสัยทัศน์ที่จะเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าถึงชุมชนและชุมชนเข้าถึง